

877**USTAWA**

z dnia 6 lipca 2001 r.

o zmianie ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej, ustawy o odszkodowaniach przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą w Milicji Obywatelskiej, ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin, ustawy o uposażeniu żołnierzy, ustawy o Policji, ustawy o Urzędzie Ochrony Państwa, ustawy o Państwowej Straży Pożarnej, ustawy o kontroli skarbowej, ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin, ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin, ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, ustawy o Służbie Więziennej oraz ustawy o Inspekcji Celnej.

Art. 1. W ustawie z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1992 r. Nr 4, poz. 16, Nr 40, poz. 174 i Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 43, poz. 165, z 1996 r. Nr 7, poz. 44, Nr 10, poz. 56 i Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 6, poz. 31, Nr 28, poz. 153, Nr 80, poz. 495, Nr 88, poz. 554,

Nr 121, poz. 770 i Nr 141, poz. 944, z 1998 r. Nr 146, poz. 961 i Nr 162, poz. 1114 i 1126, z 1999 r. Nr 50, poz. 500, z 2000 r. Nr 12, poz. 136 i Nr 109, poz. 1156 oraz z 2001 r. Nr 48, poz. 506) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5, 10 ust. 1, art. 14 ust. 3 i 5, art. 15 ust. 3, art. 16 ust. 2 i 4, art. 19, 24 ust. 1, art. 26 ust. 4, art. 31 ust. 7, art. 37 ust. 3, art. 46 ust. 4, art. 51 ust. 2, art. 53 ust. 2, art. 54 ust. 4, art. 56 ust. 5, art. 60 ust. 1, art. 63, 64 ust. 3 i 4, art. 66, 67 ust. 3, art. 69 ust. 2, art. 70 ust. 1 i 2, art. 74 ust. 4, art. 76 ust. 2—5 i 7, art. 79 ust. 3 i 4, art. 81 ust. 3, art. 82 ust. 3, art. 87 ust. 7, art. 89 ust. 2, art. 90 ust. 1, art. 93 ust. 5, art. 95 ust. 3, art. 106, 113 ust. 1 i 2, art. 114 ust. 2, art. 117 ust. 1 pkt 2, art. 121 ust. 2, art. 129 ust. 2, art. 133 pkt 1, art. 188 ust. 3, art. 192 ust. 2, art. 206 ust. 2 oraz w art. 248 ust. 1 i 2 użyte w różnych przypadkach wyrazy „minister właściwy do spraw obrony narodowej” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „Minister Obrony Narodowej”;
- 2) w art. 6 w ust. 2 w pkt 6 po wyrazie „województw” dodaje się przecinek i wyraz „starostów”;
- 3) skreśla się art. 13;
- 4) w art. 14 skreśla się ust. 2;
- 5) w art. 15:
 - a) w ust. 2 na końcu zdania kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy „a uprawnienia Urzędu Ochrony Państwa dotyczą odpowiednio Wojskowych Służb Informacyjnych.”,
 - b) w ust. 3 wyrazy „ministra właściwego do spraw wewnętrznych” zastępuje się wyrazami „Szefa Urzędu Ochrony Państwa”;
- 6) w art. 18 w ust. 2 oraz w art. 139 w ust. 3 użyte w różnych przypadkach wyrazy „Komitet Obrony Kraju” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „Rada Ministrów”;
- 7) w art. 20:
 - a) w ust. 3 skreśla się przecinek oraz wyrazy „zgodnie z decyzjami Komitetu Obrony Kraju”,
 - b) skreśla się ust. 4,
 - c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, skład, zakres oraz szczegółowe zasady i tryb działania wojewódzkich komitetów obrony, zasady uczestniczenia w posiedzeniach tych komitetów osób spoza ich składu, a także szczegółowe zasady i tryb powoływania oraz zakres działania organów wykonawczych tych komitetów.”,
 - d) skreśla się ust. 7;
- 8) w art. 35 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw administracji publicznej oraz Minister Obrony Narodowej określa każdorazowo, w drodze rozporządzenia, czas trwania i termin ogłoszenia poboru na terenie kraju oraz roczniki osób podlegających obowiązkowi stawienia się do poboru, uwzględniając w szczególności osoby, które mają obowiązek zgłosić się przed powiatowymi komisjami lekarskimi i przed powiatowymi komisjami poborowymi.”;
- 9) w art. 38 w ust. 2 w pkt 3 wyraz „województw” zastępuje się wyrazami „dyrektorów wojewódzkich urzędów pracy”;
- 10) art. 43 otrzymuje brzmienie:

„Art. 43. Minister właściwy do spraw wewnętrznych i Minister Obrony Narodowej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, określają, w drodze rozporządzenia, sposób wzywania do poboru, dokumenty, jakie poborowi powinni przedstawić przy poborze, uwzględniając sposób przygotowania i przeprowadzenia poboru oraz czynności wojewodów, starostów, wójtów lub burmistrzów (prezydentów miast) i wojskowych komendantów uzupełnień w tym zakresie.”;
- 11) w art. 45:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Poborowych uznanych za zdolnych do służby wojskowej wojskowy komendant uzupełnień przeznaczają do służby, uwzględniając potrzeby wojska, orzeczenie komisji poborowej i komisji lekarskiej, kwalifikacje zawodowe oraz w miarę możliwości życzenia poborowych.”,
 - b) po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady przeznaczania poborowych do służby, z uwzględnieniem wymogów niezbędnych do kierowania poborowych do poszczególnych rodzajów Sił Zbrojnych i rodzajów wojsk oraz kryteriów kierowania poborowych na poszczególne stanowiska i funkcje wojskowe.”;
- 12) art. 49 otrzymuje brzmienie:

„Art. 49. 1. Wojskowi komendanci uzupełnień z upoważnienia Ministra Obrony Narodowej prowadzą ewidencję wojskową osób podlegających obowiązkowi służby wojskowej.

 2. Organy administracji publicznej obowiązane są do bezpłatnego udostępniania danych osobowych w celu ich przetwarzania w ewidencji wojskowej.
 3. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, zakres i sposób prowadzenia ewidencji wojskowej, z uwzględnieniem w szczególności miejsca pobytu, zatrudnienia, kwalifika-

cji oraz przebiegu służby wojskowej tych osób.

4. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, zakres i sposób odtwarzania ewidencji wojskowej osób podlegających obowiązkowi służby wojskowej, z uwzględnieniem przypadków, kiedy następuje potrzeba odtworzenia ewidencji wojskowej oraz miejsca odtworzenia tej ewidencji.”;

13) w art. 54 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje i wzory wojskowych dokumentów osobistych, wskazując w szczególności przeznaczenie tych dokumentów, organy wojskowe właściwe do ich wydawania i ewidencjonowania, zakres informacji i danych osobowych wpisanych w tych dokumentach, a także podmioty uprawnione do żądania okazania tych dokumentów. Rozporządzenie w szczególności określi dane, jakie powinien zawierać dokument, z uwzględnieniem imienia, nazwiska, daty urodzenia, stopnia wojskowego, miejsca pełnienia służby oraz fotografii.”;

14) po art. 54 dodaje się art. 54a w brzmieniu:

„Art. 54a. 1. Organy wojskowe wyposażą żołnierzy w czynnej służbie wojskowej oraz inne osoby określone prawem międzynarodowym w karty i tabliczki tożsamości.

2. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, organy właściwe do wydawania i ewidencjonowania kart i tabliczek tożsamości, a także rodzaje i wzory tych kart i tabliczek z uwzględnieniem ich przeznaczenia i wykorzystania przez żołnierzy w czynnej służbie wojskowej, osoby pełniące służbę w jednostkach zmilitaryzowanych przydzielonych do sił zbrojnych, cywilny personel medyczno-sanitarny sił zbrojnych, osoby cywilne towarzyszące siłom zbrojnym, personel stowarzyszenia «Polski Czerwony Krzyż» i inne ochotnicze stowarzyszenia pomocy oraz osoby cywilne wykonujące czynności duszpasterskie w siłach zbrojnych.”;

15) art. 57 otrzymuje brzmienie:

„Art. 57. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, corocznie liczbę poborowych, którzy mogą być powoływani w roku kalendarzowym do zasadniczej służby wojskowej, na przeszkolenie wojskowe, do zasadniczej służby i szkolenia poborowych w obronie cywilnej oraz do służby w formacjach uzbrojonych niewchodzących w skład Sił Zbrojnych, a także żołnierzy rezerwy do odbycia ćwiczeń wojsko-

wych i służby okresowej, jak również do odbycia ćwiczeń w obronie cywilnej, z uwzględnieniem potrzeb etatowych Sił Zbrojnych oraz poszczególnych formacji.”;

16) w art. 60 ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, wzory kart powołania i kart mobilizacyjnych oraz ich przeznaczenie, a także wzory obwieszczeń. Wzory kart powinny zawierać pouczenie o skutkach uchylania się od obowiązku służby wojskowej i postępowaniu w razie utraty karty oraz w przypadkach niemożności stawienia się do służby wojskowej.”;

17) art. 62 otrzymuje brzmienie:

„Art. 62. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, Minister Obrony Narodowej oraz minister właściwy do spraw łączności, określą, w drodze rozporządzenia, tryb doręczania kart powołania i rozplakotowania obwieszczeń, uwzględniając w szczególności tryb postępowania organów jednostek wojskowych, Policji i Poczty Polskiej w tym zakresie oraz sposób pokrywania kosztów związanych z doręczeniem dokumentów powołania, a także wzór upoważnień dla kurierów akcji kurierskiej.”;

18) w art. 67:

a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb postępowania w sprawach o uzyskanie zezwolenia, o którym mowa w ust. 3, z uwzględnieniem w szczególności warunku uzyskania przez żołnierza pozytywnej opinii właściwego organu wojskowego prowadzącego ewidencję żołnierza, wywiązywania się przez niego z powszechnego obowiązku obrony, jeżeli jemu podlega, i zasadności motywów, jakie przytoczył żołnierz w swojej prośbie o uzyskanie zezwolenia.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzory, zasady i sposób noszenia umundurowania oraz odznak i oznak wojskowych, jak również zasady i sposób noszenia uzbrojenia,
- 2) przypadki, w których żołnierze są zwolnieni od obowiązku noszenia umundurowania oraz odznak i oznak wojskowych,
- 3) zasady i sposób noszenia przez żołnierzy orderów, odznaczeń, medali i odznak innych niż wojskowe,

- 4) zasady wydawania przedmiotów umundurowania i wyekwipowania wojskowego w przypadkach, o których mowa w ust. 2
— w szczególności z uwzględnieniem podziału mundurów na wyjściowe, ćwiczebne i polowe, specyfiki związanej z oznakowaniem mundurów, zestawów ubiorczych dla żołnierzy poszczególnych rodzajów wojsk i służb, sposobu oraz okoliczności noszenia umundurowania, odznak i oznak wojskowych oraz charakteru wykonywanych zadań.”;
- 19) w art. 68:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Żołnierze w czynnej służbie wojskowej otrzymują:
- 1) bezpłatne wyżywienie lub równoważnik pieniężny,
 - 2) umundurowanie i wyekwipowanie wojskowe w naturze lub równoważnik pieniężny.”,
- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
- „1a. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, przypadki, w których żołnierze otrzymują świadczenia, o których mowa w ust. 1, szczegółowe zasady oraz normy ich otrzymywania z uwzględnieniem w szczególności warunków pełnionej służby, sposobów realizacji dodatkowych norm wyżywienia oraz warunków, trybu i terminów wypłacania równoważników pieniężnych.”;
- 20) w art. 75 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Minister Obrony Narodowej może, w drodze rozporządzenia, wprowadzić inne tytuły wojskowe oraz określić zasady używania stopni i innych tytułów wojskowych, uwzględniając potrzeby Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.”;
- 21) w art. 82 ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Minister Obrony Narodowej może, w drodze rozporządzenia, ograniczać czas trwania zasadniczej służby wojskowej, stosownie do potrzeb Sił Zbrojnych i jeżeli nie zagraża to obronności lub bezpieczeństwu Państwa.”;
- 22) w art. 86 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, szczególne uprawnienia przysługujące żołnierzom w zakresie zakwaterowania, urlopów i innych świadczeń, których zgłoszenie do nadterminowego pełnienia zasadniczej służby wojskowej zostało przyjęte, z uwzględnieniem w szczególności uprawnień do korzystania z wojskowej służby zdrowia, przejazdów na koszt wojska i gratyfikacji urlopowej.”;
- 23) w art. 95 ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb pokrywania kosztów związanych z utworzeniem i działalnością studiów wojskowych, z uwzględnieniem faktu pokrywania tych kosztów z budżetu Ministerstwa Obrony Narodowej.”;
- 24) w art. 96 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Minister właściwy do spraw zdrowia, w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, określi, w drodze rozporządzenia, czas i sposób odbywania oraz program zajęć z zakresu medycyny katastrof, uwzględniając:
- 1) liczbę godzin zajęć teoretycznych i praktycznych,
 - 2) program zajęć, w tym medyczne postępowanie ratownicze, doraźne postępowanie medyczne i zagadnienia psychologiczne.”;
- 25) w art. 109:
- a) dodaje się ust. 2a—2c w brzmieniu:
- „2a. Zaciąg ochotniczy przeprowadza wojskowy komendant uzupełnień właściwy ze względu na miejsce pobytu stałego (zamieszkania) lub pobytu czasowego ochotnika, trwającego ponad dwa miesiące.
- 2b. Obywatele polscy mający stałe miejsce zamieszkania za granicą w sprawach zaciągu ochotniczego zgłaszają się do polskich przedstawicielstw dyplomatycznych.
- 2c. W ramach zaciągu ochotniczego nie powołuje się do czynnej służby wojskowej osób, które na podstawie odrębnych przepisów nie podlegają obowiązkowi tej służby w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny.”,
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady przeprowadzania zaciągu ochotniczego, z uwzględnieniem sytuacji, w których przeprowadzany będzie zaciąg, sposobu ogłaszania zaciągu, warunków, jakie muszą spełniać osoby podejmujące zaciąg, oraz sposobu postępowania z osobami zgłaszającymi się w ramach zaciągu ochotniczego bezpośrednio do dowódców jednostek wojskowych.”;
- 26) w art. 111 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb przeznaczania żołnierzy do służby w jednostkach zmilitaryzowanych, z uwzględnieniem sytuacji i czasu, w których następuje nadanie przeznaczenia do służby, oraz określeniem rodzajów jednostek, w których służba ta jest odbywana.”;

27) w art. 138:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Formacje obrony cywilnej tworzą, w drodze rozporządzenia, ministrowie, a wojewodowie, starostowie, wójtowie lub burmistrzowie (prezydenci miast) — w drodze zarządzenia, uwzględniając w szczególności: skalę występujących zagrożeń, rodzaj formacji, ich przeznaczenie oraz stan osobowy i organizację wewnętrzną.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Formacje obrony cywilnej mogą tworzyć także pracodawcy.”;

28) w art. 139:

a) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, zasady zwalniania przez pracodawców z obowiązku świadczenia pracy osób powołanych do służby w obronie cywilnej w związku ze zwalczaniem klęsk żywiołowych, katastrof i zagrożeń środowiska, biorąc pod uwagę zasady zrekompensowania utraconego wynagrodzenia i uwzględniając w szczególności profil działania zakładu.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, stanowiska w urzędach organów administracji rządowej i innych organów państwowych, instytucjach państwowych, urzędach organów samorządu terytorialnego oraz u przedsiębiorców i w innych jednostkach organizacyjnych, uznawane za równorzędne z odbywaniem służby w obronie cywilnej, uwzględniając w szczególności stanowiska związane z ochroną ludności i zwalczaniem klęsk żywiołowych.”;

29) art. 140 otrzymuje brzmienie:

„Art. 140. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) zadania obrony cywilnej oraz obowiązki i uprawnienia organów administracji rządowej oraz innych organów i instytucji państwowych, organów samorządu terytorialnego, przedsiębiorców i innych jednostek organizacyjnych, a także organizacji społecznych, ze szczególnym uwzględnieniem zasad planowania i organizacji działań ratowniczych, monitorowania zagrożeń, szkolenia i upowszechniania problematyki obrony cywilnej,
- 2) zasady zwalczania klęsk żywiołowych, katastrof i zagrożeń środowiska oraz usuwania ich skutków przez obronę cywilną, uwzględniając w szczególności zasady współdziałania z innymi służbami i kompetencje w tej dziedzinie,

3) ogólne zasady tworzenia i przeznaczenia formacji obrony cywilnej, uwzględniając w szczególności ich modelowe struktury organizacyjne i podporządkowanie, oraz zasady wyposażenia ich w niezbędny sprzęt i środki.”;

30) w art. 143 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, kategorie żołnierzy rezerwy, których przeznaczenie do służby w obronie cywilnej wymaga zgody wojskowego komendanta uzupełnień, z uwzględnieniem celu powołania do służby w obronie cywilnej oraz zadań, jakie mają tam wykonywać.”;

31) w art. 149 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, jednostki organizacyjne obrony cywilnej, w których w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny czynna służba jest pełniona bezterminowo, biorąc pod uwagę jednostki, do których zadań należy wykrywanie zagrożeń, alarmowanie i prowadzenie akcji ratunkowych.”;

32) w art. 158 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wzór i kolor umundurowania osób odbywających służbę w obronie cywilnej, uwzględniając w szczególności rodzaje służby oraz składniki umundurowania.”;

33) art. 165 otrzymuje brzmienie:

„Art. 165. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określa, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółową organizację i sposób odbywania służby w obronie cywilnej, uwzględniając w szczególności zasady i tryb powoływania i przeznaczenia do służby oraz zwalniania ze służby, wzory kart powołania do zasadniczej służby w obronie cywilnej oraz karty przydziału do formacji obrony cywilnej, zasady i tryb udzielania wyróżnień i wymierzania kar dyscyplinarnych oraz uprawnienia przełożonych w tym zakresie, zasady wykonywania i skreślania kar,
- 2) wzór odznaki wzorowego ratownika, z uwzględnieniem także wzoru legitymacji do odznaki,
- 3) wzory oznak oraz sposób noszenia tych oznak i umundurowania, uwzględniając w szczególności międzynarodowe i krajowe oznaki obrony cywilnej,
- 4) normy umundurowania przystługującego osobom odbywającym służbę w obronie cywilnej, uwzględniając potrzeby poszczególnych specjalistycznych formacji,

5) w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych wysokość równoważnika pieniężnego w zamian za umundurowanie ratowników, z uwzględnieniem zasad jego wypłacania oraz organów właściwych w tym zakresie.”;

34) w art. 166 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz Ministrem Obrony Narodowej, określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje szkół, których uczniowie podlegają obowiązkowi odbywania przysposobienia obronnego oraz organizację jego odbywania, z uwzględnieniem możliwości organizowania obozów specjalistycznych.”;

35) art. 167 otrzymuje brzmienie:

„Art. 167. Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz Ministrem Obrony Narodowej, określi, w drodze rozporządzenia, podstawy programowe przysposobienia obronnego dla szkół ponadgimnazjalnych. Podstawy programowe powinny zawierać opis celów kształcenia, treści nauczania i osiągnięć uczniów i powinny być dostosowane do poszczególnych rodzajów szkół.”;

36) w art. 173 w ust. 2 skreśla się wyrazy „na podstawie decyzji Rady Ministrów”;

37) w art. 174:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Rada Ministrów, na wniosek ministrów i wojewodów po uprzednim zaopiniowaniu przez Ministra Obrony Narodowej, ustala istniejące i specjalnie tworzone jednostki organizacyjne, które przewiduje się objąć militaryzacją (jednostki przewidziane do militaryzacji) oraz jednostki organizacyjne stanowiące bazę formowania specjalnie tworzonych jednostek zmilitaryzowanych, a także limity osób, które przewiduje się powołać do służby w jednostkach zmilitaryzowanych.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, kategorie zadań uzasadniających militaryzację oraz tryb ustalania jednostek organizacyjnych i limitów osób, o których mowa w ust. 2, a także wzór wniosku o objęcie poszczególnych jednostek organizacyjnych przygotowaniem do militaryzacji. Rozporządzenie uwzględni w szczególności potrzeby związane z rozwinięciem systemu obronności i funkcjonowaniem jego elementów w warunkach zewnętrznego zagrożenia państwa

i w czasie wojny, w tym mobilizacyjne i wojenne potrzeby Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz zapewnienia wsparcia wojskom sojusznicy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z wyszczególnieniem we wzorze wniosku przeznaczenia tych jednostek, ich siedzib, organów, o których mowa w art. 187 ust. 3, oraz organów, według których ustaleń będą przygotowywane poszczególne jednostki, jak również specyfikacji przewidywanych wydatków z tym związanymi.”;

38) w art. 176 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Rada Ministrów określi corocznie, w drodze rozporządzenia, liczbę osób powoływanych w roku kalendarzowym do odbycia ćwiczeń w jednostkach przewidzianych do militaryzacji, z uwzględnieniem potrzeby zapewnienia realizacji zadań przewidzianych dla tych jednostek na czas mobilizacji oraz wojny.”;

39) art. 178 otrzymuje brzmienie:

„Art. 178. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

1) zadania związane z przygotowaniem jednostek organizacyjnych przewidzianych do objęcia ich militaryzacją oraz organy zobowiązane do realizacji tych zadań, z uwzględnieniem zakresu przedsięwzięć, trybu ich wykonania, terminów gotowości do działania, zabezpieczenia potrzeb, zapewnienia środków finansowych,

2) zasady wyposażania jednostek przewidzianych do militaryzacji i jednostek zmilitaryzowanych w środki transportowe, maszyny i urządzenia oraz w sprzęt wojskowy, z uwzględnieniem źródeł ich pochodzenia,

3) zasady i tryb przeprowadzania kontroli stanu przygotowania jednostek organizacyjnych przewidzianych do objęcia ich militaryzacją oraz organy właściwe w tych sprawach, z uwzględnieniem przedmiotu kontroli i podmiotów objętych kontrolą.”;

40) w art. 188 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb postępowania w sprawach, o których mowa w ust. 1—3, z uwzględnieniem w szczególności potrzeb organizacyjnych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz struktury dowodzenia tymi Siłami Zbrojnymi w czasie pokoju i na wypadek wojny.”;

41) w art. 189 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw pracy ustala, w drodze decyzji administracyjnych, pracodawców, u których poborowi mogą odby-

wać służbę zastępczą, oraz określa stanowiska pracy, na których będą odbywać tę służbę.”;

42) w art. 191 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, wzór umowy i wzór karty skierowania do służby zastępczej; we wzorze umowy powinno być wyszczególnione miejsce i stanowisko pracy poborowego oraz przyczyny rozwiązania umowy. Wzór karty skierowania do służby zastępczej powinien zawierać termin i miejsce stawienia się do pełnienia tej służby, a także pouczenie o skutkach uchylania się od obowiązku służby zastępczej, o postępowaniu w przypadku utraty karty skierowania oraz o postępowaniu w razie niemożności stawienia się poborowego do służby zastępczej z przyczyn zdrowotnych.”;

43) w art. 193:

a) w ust. 1:

— pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) bezpłatne całodienne wyżywienie lub równoważnik pieniężny, przyznawane na warunkach i w trybie określonym przez Radę Ministrów, w drodze rozporządzenia, z uwzględnieniem możliwości wyboru przez poborowego formy świadczenia oraz przypadków, w których wyżywienie lub równoważnik nie przysługują, a także wskazaniem terminu jego płatności,

2) bezpłatne zakwaterowanie, przyznawane na warunkach i w trybie określonym przez Radę Ministrów, w drodze rozporządzenia, z uwzględnieniem sytuacji, w których poborowy czasowo odbywa służbę zastępczą w miejscowości poza siedzibą pracodawcy,”

— pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) równoważnik pieniężny za ubranie, przyznawany na warunkach i w trybie określonym przez Radę Ministrów, w drodze rozporządzenia, z uwzględnieniem przypadków, w których równoważnik ten nie przysługuje, oraz wskazaniem terminu jego płatności,”

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Rada Ministrów może, w drodze rozporządzenia, przyznać poborowym odbywającym służbę zastępczą inne świadczenia, poza określonymi w ust. 1, w szczególności takie, jakie posiadają pracownicy zatrudnieni na podstawie przepisów prawa pracy.”;

44) art. 199 otrzymuje brzmienie:

„Art. 199. 1. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, tryb i warunki kierowania poborowych do służby zastępczej oraz zawierania umów z pracodawca-

mi, warunki przyznawania i wysokość premii miesięcznych, warunki udzielania i wysokość urlopów wypoczynkowych i z tytułu honorowego krwiodawstwa, warunki i tryb zawieszania służby zastępczej oraz zwalniania z tej służby, a także kierowania do odbycia pozostałego okresu tej służby oraz właściwość organów w sprawach związanych ze służbą zastępczą.

2. Rozporządzenie powinno uwzględniać w szczególności potrzebę współdziałania organów administracji rządowej i organów samorządu terytorialnego w zakresie kierowania poborowych do służby zastępczej i jej pełnienia oraz zwalniania z tej służby, określać przypadki usprawiedliwiającego niestawienie się poborowego do służby w wyznaczonym terminie, wymieniać sytuacje, w których poborowemu nie przysługuje premia miesięczna, a także wskazywać przypadki, w których poborowemu można zawiesić odbywanie służby zastępczej.”;

45) w art. 208 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, dla wykonania niezbędnych świadczeń rzeczowych:

1) rodzaj i liczbę nieruchomości, które mogą być w tym celu w użytkowaniu w danym roku kalendarzowym,

2) rodzaj i liczbę rzeczy ruchomych, jakie w danym roku kalendarzowym mogą być w tym celu pobrane,

uwzględniając w szczególności potrzeby związane z prowadzeniem poboru, przeprowadzaniem ćwiczeń wojskowych, w tym organizowanych z zastosowaniem natychmiastowego stawiennictwa żołnierzy rezerwy i sprawdzaniem gotowości mobilizacyjnej Sił Zbrojnych.”;

46) w art. 223 skreśla się ust. 1.

Art. 2. W ustawie z dnia 16 grudnia 1972 r. o odszkodowaniach przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą w Milicji Obywatelskiej (Dz. U. Nr 53, poz. 345, z 1983 r. Nr 16, poz. 79, z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 38, poz. 181 oraz z 1989 r. Nr 35, poz. 192) wprowadza się następujące zmiany:

1) w tytule ustawy oraz w art. 1, 2 ust. 1, art. 5 ust. 2, art. 6 ust. 1 pkt 2 oraz w art. 16 użyte w różnych przypadkach wyrazy „Milicja Obywatelska” zastępuje się użytym w odpowiednim przypadku wyrazem „Policja”;

2) w art. 2 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb ustalania

okoliczności i przyczyn wypadków, o których mowa w ust. 1, uwzględniając obowiązki przełożonego funkcjonariusza, gdy powziął informację o tym, że funkcjonariusz uległ wypadkowi lub poniósł śmierć w wyniku wypadku, obowiązki funkcjonariusza, który uległ wypadkowi, a ponadto sposób powoływania i postępowania komisji powypadkowej, w tym prowadzenia postępowania wyjaśniającego, sporządzania protokołów oraz ustalania okoliczności wypadku.”;

3) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Art. 3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, ministrem właściwym do spraw pracy oraz ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego, określi, w drodze rozporządzenia, wykaz chorób, z tytułu których przysługują odszkodowania określone w ustawie, uwzględniając ich związek z pełnioną służbą.”;

4) w art. 10 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, warunki, na jakich przysługuje policjantowi odszkodowanie za utracone, zniszczone lub uszkodzone przedmioty osobistego użytku, który w związku ze służbą poniósł szkodę w tych przedmiotach, a nie doznał uszczerbku na zdrowiu, uwzględniając sposób i termin wypłaty odszkodowania oraz organy właściwe w tych sprawach.”;

5) po art. 17 dodaje się art. 17a w brzmieniu:

„Art. 17a. Odszkodowania określone w ustawie przysługują także funkcjonariuszowi Milicji Obywatelskiej, który doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu wskutek wypadku pozostającego w związku z pełnieniem służby w Milicji Obywatelskiej albo wskutek choroby powstałej w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami tej służby, jak również członkom rodziny funkcjonariusza, który zmarł wskutek takiego wypadku lub choroby.”

Art. 3. W ustawie z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 13, poz. 68, z 1990 r. Nr 36, poz. 206, z 1991 r. Nr 104, poz. 450, z 1992 r. Nr 21, poz. 84, z 1993 r. Nr 129, poz. 602, z 1994 r. Nr 10, poz. 37, z 1995 r. Nr 4, poz. 17 i Nr 138, poz. 681, z 1996 r. Nr 136, poz. 636, z 1997 r. Nr 28, poz. 153 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1118) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 17 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady

i tryb przyznawania inwalidom wojennym świadczeń wymienionych w ust. 1, uwzględniając w szczególności:

- 1) wzór wniosku składanego przez inwalidę,
- 2) kryteria przydziału pomocy rzeczowej lub finansowej,
- 3) częstotliwość korzystania z pomocy.”;

2) w art. 32 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister Obrony Narodowej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego oraz ministrem właściwym do spraw zdrowia, określi, w drodze rozporządzenia, wykazy chorób i stanów chorobowych, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 4, określając w szczególności rodzaj schorzenia i jego związek ze służbą wojskową.”

Art. 4. W ustawie z dnia 17 grudnia 1974 r. o uposażeniu żołnierzy (Dz. U. z 1992 r. Nr 5, poz. 18, z 1995 r. Nr 4, poz. 17 i Nr 34, poz. 163, z 1996 r. Nr 7, poz. 44 i Nr 139, poz. 647, z 1997 r. Nr 80, poz. 496, Nr 106, poz. 678 i Nr 141, poz. 943 i 944 oraz z 1999 r. Nr 50, poz. 500 i Nr 110, poz. 1255) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister Obrony Narodowej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego i ministrem właściwym do spraw pracy, określi, w drodze rozporządzenia, zasady tworzenia i wysokość funduszy na nagrody i zapomogi, ze wskazaniem źródeł ich finansowania.”;

2) w art. 14 po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, stawki uposażenia według stanowiska służbowego typowe dla stopni wojskowych, uwzględniając, iż wysokość stawki uposażenia żołnierza powoływanego do zawodowej służby wojskowej, w zależności od posiadanego stopnia wojskowego, powinna stanowić część najniższej stawki uposażenia zasadniczego według stanowiska służbowego żołnierza zawodowego wyznaczonego na stanowisko służbowe o odpowiednim stopniu etatowym.”;

3) w art. 20 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Zasiłek pogrzebowy, o którym mowa w ust. 3, wypłaca się na następujących członków rodziny żołnierza zawodowego:

- 1) małżonka albo byłego małżonka żołnierza zawodowego, wobec którego w dniu śmierci żołnierza był obowiązany do świadczeń alimentacyjnych,
- 2) dzieci własne żołnierza, dzieci jego małżonka, dzieci przysposobione i przyjęte na wychowanie, w tym w ramach rodziny zastępczej, albo inne dzieci, których opiekunem

prawnym został ustanowiony żołnierz lub jego małżonek,

3) rodziców i byłych prawnych opiekunów żołnierza zawodowego albo jego małżonka.

3b. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb wypłacania zasiłków pogrzebowych z tytułu śmierci członków rodziny żołnierza zawodowego, wymienionych w ust. 3a, z uwzględnieniem sposobu dokumentowania uprawnień do tych zasiłków oraz wskazaniem dokumentów stanowiących podstawę wypłaty zasiłków.”;

4) skreśla się art. 29;

5) art. 47 otrzymuje brzmienie:

„Art. 47. 1. W razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny żołnierze pełniący czynną służbę wojskową otrzymują uposażenie i inne należności pieniężne.

2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb przyznawania uposażenia i innych należności pieniężnych, o których mowa w ust. 1, oraz organy właściwe w tych sprawach, uwzględniając w szczególności rodzaje tych należności, a także sposób i terminy płatności.”

Art. 5. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2000 r. Nr 101, poz. 1092 i z 2001 r. Nr 41, poz. 465) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 14:

a) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Policja w celu realizacji ustawowych zadań może korzystać z danych o osobie, w tym również w formie zapisu elektronicznego, uzyskanych przez inne organy, służby i instytucje państwowe w wyniku wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych oraz przetwarzać je w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. Nr 133, poz. 883, z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 50, poz. 580 i Nr 116, poz. 1216 oraz z 2001 r. Nr 42, poz. 474 i Nr 49, poz. 509), bez wiedzy i zgody osoby, której dane te dotyczą.

5. Administrator danych, o których mowa w ust. 4, jest obowiązany udostępnić dane osobowe, z zastrzeżeniem ust. 7, na podstawie imiennego upoważnienia Komendanta Głównego Policji, komendantów wojewódzkich Policji lub uprawnionego policjanta, okazanego przez policjanta wraz z legitymacją służbową. Fakt udostępnienia tych danych podlega ochronie na podstawie ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 11, poz. 95, z 2000 r. Nr 12, poz. 136 i Nr 39, poz. 462 oraz z 2001 r. Nr 22, poz. 247, Nr 27, poz. 298 i Nr 56, poz. 580).”

b) dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu:

„6. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wzór upoważnienia, o którym mowa w ust. 5, uwzględniając wyłącznie niezbędne dane upoważnionego policjanta oraz szczegółowe warunki wydania upoważnień w imieniu Komendanta Głównego Policji lub komendantów wojewódzkich Policji innym policjantom.

7. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, zakres, warunki i tryb przekazywania Policji informacji o osobie, uzyskanych przez organy uprawnione do wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych w czasie wykonywania tych czynności, uwzględniając wymagania wynikające z przepisów o ochronie informacji niejawnych.”;

2) w art. 15 ust. 9 i 10 otrzymują brzmienie:

„9. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, określi, w drodze rozporządzenia, tryb przeprowadzania badań lekarskich, o których mowa w ust. 5, uwzględniając przypadki uzasadniające potrzebę niezwłocznego udzielenia osobie zatrzymanej pierwszej pomocy medycznej lub potrzebę poddania jej niezbędnym badaniom lekarskim, czas i organizację tych badań oraz sposób ich dokumentowania.

10. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, warunki, jakim powinny odpowiadać pomieszczenia w jednostkach organizacyjnych Policji przeznaczone dla osób zatrzymanych lub doprowadzonych w celu wytrzeźwienia, oraz regulamin pobytu osób w tych pomieszczeniach, uwzględniając ich lokalizację i wyposażenie, niezbędne części składowe oraz warunki techniczne pomieszczeń i ich wyposażenia.”;

3) w art. 22b ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór flagi Policji, okoliczności i warunki jej podnoszenia oraz sposób oznakowania jednostek pływających i statków powietrznych, a także znaki rozpoznawcze używane na nich przez Policję w nocy, uwzględniając sposób umieszczenia bandery i flagi na jednostkach pływających, ze wskazaniem, które z nich podnoszą flagę Policji, oraz oznakowania statków powietrznych Policji, z ustaleniem, które z nich oznakowuje się symbolem Policji.”;

4) w art. 27 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze zarządzenia, ceremoniał ślubowania, uwzględniając warunki, tryb i termin składania ślubowania przez policjantów, organy uprawnione do przyjmowania

ślubowania, przebieg i sposób dokumentowania ślubowania oraz wzór formularza aktu ślubowania.”;

5) w art. 35 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza opinii służbowej, szczegółowe zasady i tryb opiniowania funkcjonariuszy, uwzględniając przesłanki opiniowania i jego częstotliwości, kryteria brane pod uwagę przy opiniowaniu, właściwość przełożonych w zakresie wydawania opinii, tryb zapoznawania funkcjonariuszy z opinią służbową oraz tryb wnoszenia i rozpatrywania odwołań od opinii.”;

6) w art. 36:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Komendant Główny Policji może oddelegować policjanta, za jego zgodą, do pełnienia zadań służbowych poza Policją w kraju i za granicą na czas określony.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb oddelegowania, przyznawania uposażenia oraz innych świadczeń przysługujących policjantowi w czasie oddelegowania, uwzględniając charakter zadań służbowych poza Policją, do których policjant może być oddelegowany, organy uprawnione do występowania z wnioskiem o oddelegowanie policjanta, sposób wyrażania przez niego zgody na oddelegowanie, tryb postępowania w przypadku zmiany warunków oddelegowania, uprawnienia i świadczenia przysługujące policjantowi w tym czasie, w szczególności w zakresie ustalania i wypłaty uposażenia oraz prawa do urlopu, a także tryb i sposób odwołania policjanta z oddelegowania oraz zwolnienia policjanta przez instytucję ze stanowiska, które zajmował w niej podczas oddelegowania.”;

7) w art. 39 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb zawieszania policjanta w czynnościach służbowych przez przełożonych, uwzględniając organy uprawnione do zawieszania policjanta w czynnościach służbowych, tryb zaskarżania decyzji o zawieszeniu oraz przypadki uchylania lub wygaśnięcia decyzji o zawieszeniu policjanta w czynnościach służbowych przed ukończeniem postępowania karnego.”;

8) w art. 70 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w dro-

dze rozporządzenia, wysokość i warunki przyznawania równoważnika pieniężnego w zamian za umundurowanie, uwzględniając:

- 1) elementy umundurowania stanowiące podstawę do określenia wysokości równoważnika,
- 2) sposób ustalania wysokości równoważnika,
- 3) tryb i przypadki przyznawania, zwrotu i zawieszania wypłaty równoważnika,
- 4) terminy wypłacania lub zwrotu równoważnika.”;

9) art. 72 otrzymuje brzmienie:

„Art. 72. 1. Policjantowi w czasie wykonywania obowiązków służbowych przysługuje wyżywienie lub równoważnik pieniężny w zamian za wyżywienie.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, przypadki, w których policjant otrzymuje wyżywienie, oraz normy wyżywienia, uwzględniając rodzaje norm i sposób ich ustalenia, osoby uprawnione do otrzymywania norm dodatkowych lub ich części.

3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, przypadki otrzymywania i wysokość równoważnika pieniężnego w zamian za wyżywienie, uwzględniając przypadki otrzymywania przez policjanta tego równoważnika, sposób obliczania jego wysokości oraz organy uprawnione do wypłat równoważnika.”;

10) art. 73 otrzymuje brzmienie:

„Art. 73. 1. Policjantowi i członkom jego rodziny przysługuje raz w roku prawo przejazdu na koszt właściwego organu Policji środkami publicznego transportu zbiorowego do jednej z obranych przez siebie miejscowości w kraju i z powrotem.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, warunki korzystania przez policjanta z prawa, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając sposób rozliczania kosztów przejazdu.

3. W razie niewykorzystania przysługującego przejazdu osoba uprawniona otrzymuje zryczałtowany równoważnik pieniężny.

4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, warunki przyznania równoważnika pieniężnego, o którym mowa w ust. 3,

uwzględniając sposób ustalania wysokości równoważnika i rozliczania niewykorzystanego przez policjanta przejazdu.

5. Zwrot kosztów przejazdu lub zryczałtowany równoważnik pieniężny, o których mowa w ust. 1 i 3, nie przysługują policjantowi w roku kalendarzowym, w którym wykupiono uprawnienia do bezpłatnych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego na podstawie odrębnych przepisów.
6. Osobom, o których mowa w ust. 1, mogą być przyznawane także inne świadczenia socjalne i bytowe.
7. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego, określi, w drodze rozporządzenia, rodzaj i zakres świadczeń, o których mowa w ust. 6, uwzględniając warunki korzystania z tych świadczeń, sposób ich realizacji, a w przypadku świadczeń finansowych — ich wysokość, sposób obliczania, terminy rozliczeń oraz terminy wypłaty.”;

11) w art. 81 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe prawa i obowiązki oraz przebieg służby policjantów, uwzględniając właściwości i specyfikę służby w jednostkach organizacyjnych Policji, tryb nawiązywania, zmiany i rozwiązywania stosunku służbowego policjanta, zadania kierowników komórek organizacyjnych właściwych w sprawach osobowych, treść rozkazów personalnych o mianowaniu policjanta na dane stanowisko służbowe lub o zwolnieniu policjanta ze służby, tryb wydawania świadectwa służby i opinii o służbie policjanta, ich wzory, termin żądania sprostowania świadectwa i opinii oraz termin dokonania takiego sprostowania.”;

12) w art. 83:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Policjantowi odwołanemu z urlopu przysługuje zwrot kosztów przejazdu według norm ustalonych w przepisach o należnościach służbowych w przypadkach przeniesienia lub oddelegowania, jak również innych kosztów.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb zwrotu kosztów przejazdu i innych poniesionych kosztów przysługujących policjantowi w razie odwołania z urlopu, z uwzględnieniem norm określonych dla przenoszonych lub delegowanych policjantów, udo-

kumentowanych opłat dokonanych przez policjanta, a które nie zostały wykorzystane w związku z odwołaniem z urlopu, jak również opłat poniesionych na członków rodziny, o których mowa w art. 77, jeżeli odwołanie policjanta z urlopu spowodowało także ich powrót.”;

13) art. 86 otrzymuje brzmienie:

„Art. 86. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady przyznawania policjantom urlopów, tryb postępowania w tych sprawach oraz wymiar urlopów, o których mowa w art. 84 i 85, uwzględniając okres służby, wiek policjanta, przypadki warunków szczególnie uciążliwych i szkodliwych dla zdrowia oraz stopnie szkodliwości wpływające na wymiar urlopu dodatkowego.”;

14) w art. 91 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość oraz szczegółowe zasady przyznawania, odmowy przyznania, cofania i zwracania równoważnika, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając podmioty uprawnione do jego otrzymania, wzory wymaganych dokumentów, organy właściwe do jego przyznawania, odmowy przyznania, wypłaty, cofania albo żądania jego zwrotu oraz sposób postępowania w przypadku wystąpienia zbiegu uprawnień do jego otrzymania.”;

15) w art. 92 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość oraz szczegółowe zasady przyznawania, odmowy przyznania, cofania oraz zwracania równoważnika pieniężnego, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając podmioty uprawnione do jego otrzymania, sposób ustalania wysokości równoważnika, wzory wymaganych dokumentów, organy właściwe do jego przyznawania, odmowy przyznania, wypłaty, cofania albo żądania jego zwrotu, a także sposób postępowania w przypadku wystąpienia zbiegu uprawnień do jego otrzymania.”;

16) w art. 94 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania oraz szczegółowe zasady przyznawania, cofania oraz zwracania pomocy finansowej, o której mowa w ust. 1, uwzględniając przypadki, w których pomoc ta jest przyznawana, cofana lub podlega zwrotowi, jak również sposób obliczania wysokości pomocy finansowej przyznawanej lub orzeka-

nej do zwrotu, a także rodzaje dokumentów wymaganych przy ubieganiu się o przyznanie tej pomocy.”;

17) w art. 96 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb przydzielania lokalu mieszkalnego w przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, szczególne zasady zwracania udzielonej pomocy finansowej oraz zwalniania zajmowanych lokali mieszkalnych lub domów określonych w ust. 1, uwzględniając przesłanki uzasadniające przydział lokalu mieszkalnego policjantowi przeniesionemu do służby w innej miejscowości, sposób postępowania w przypadku, gdy policjant ten skorzystał z pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego, oraz rodzaje dokumentów potwierdzających zwolnienie przez policjanta lokalu mieszkalnego dotychczas zajmowanego.”;

18) w art. 97 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej, określi, w drodze rozporządzenia, szczególne zasady przydziału i opróżniania oraz normy zaludnienia lokali mieszkalnych, o których mowa w art. 90, a także szczególne zasady przydziału lokalu mieszkalnego i tymczasowej kwatery policjantowi, opróżnienia lub zamiany tego lokalu i tymczasowej kwatery, oraz organy właściwe do wydawania decyzji administracyjnych w tych sprawach, wysokość norm zaludnienia i sposób ich ustalania.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej oraz ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, warunki najmu lokali mieszkalnych znajdujących się w budynkach będących własnością Skarbu Państwa pozostających w zarządzie jednostek organizacyjnych Policji, a także sposób obliczania czynszu najmu, prawa i obowiązki najemcy oraz wynajmującego, a także części składowe czynszu najmu i okoliczności wpływające na jego wysokość.”;

19) art. 110 otrzymuje brzmienie:

„Art. 110. 1. Policjantowi mogą być przyznawane nagrody roczne, nagrody uznaniowe i zapomogi.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, warunki przyznawania policjantom nagród rocznych, nagród

uznaniowych i zapomóg, uwzględniając sposób ustalania okresu służby warunkującego nabycie prawa do nagrody rocznej, wysokość tej nagrody, przesłanki jej obniżenia i przypadki, kiedy nagroda nie przysługuje, termin wypłaty nagrody rocznej, okoliczności uzasadniające przyznanie policjantowi nagrody uznaniowej, zapomogi, właściwość przełożonych oraz tryb postępowania w tych sprawach.

3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy oraz ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość funduszu na nagrody roczne, nagrody uznaniowe i zapomogi dla policjantów, uwzględniając jednostki organizacyjne Policji, w których tworzy się fundusz, sposób ustalania wysokości środków finansowych przeznaczonych na nagrody i zapomogi, warunki zwiększania wysokości funduszu, a także sposób ustalania wielkości środków pozostających w dyspozycji kierowników jednostek organizacyjnych Policji z przeznaczeniem na nagrody.”;

20) w art. 111 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy, określi, w drodze rozporządzenia, okresy wliczane do okresu służby, od którego zależy nabycie prawa do nagrody jubileuszowej, oraz tryb jej obliczania i wypłacania, uwzględniając okresy służby, pracy i nauki powodujące nabycie prawa do nagrody jubileuszowej, sposób dokumentowania tych okresów oraz postępowania w przypadku zbiegu prawa do kilku nagród, a także termin wypłacania nagrody.”;

21) w art. 112 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Za wykonywanie zleconych zadań wykraczających poza obowiązki służbowe policjant otrzymuje dodatkowe wynagrodzenie.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, warunki otrzymania dodatkowego wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając rodzaje zadań zleconych, wysokość i sposób obliczania wynagrodzenia oraz tryb jego wypłacania.”;

22) art. 113 otrzymuje brzmienie:

„Art. 113.1. W razie przeniesienia policjanta do pełnienia służby w innej miejscowości albo delegowania go do czasowego pełnienia służby, policjantowi przysługują należności za podróże służbowe i przeniesienia.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość, warunki oraz tryb przyznawania należności, o których mowa w ust. 1, uwzględniając sposoby obliczania czasu podróży służbowej oraz rodzaje należności i sposoby ustalania ich wysokości oraz terminy i tryb wypłaty należności.”;

23) w art. 120 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, warunki pokrywania kosztów pogrzebu policjanta ze środków właściwego organu Policji oraz określi członków rodziny, na których przysługuje zasiłek pogrzebowy, uwzględniając rodzaje wydatków pokrywanych w ramach kosztów pogrzebu i ich wysokość, przypadki oraz sposób ustalania wysokości oraz tryb wypłaty zasiłku pogrzebowego lub jego wyrównania z tytułu śmierci członka rodziny oraz dokumenty wymagane do ich wypłaty.”;

24) w art. 121 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy, może, w drodze rozporządzenia, ograniczyć w całości lub w części wypłatę niektórych dodatków do uposażenia w okresie choroby, urlopu okolicznościowego albo pozostawania policjanta bez przydziału służbowego, uwzględniając rodzaje i wysokość dodatków, których wypłata podlega ograniczeniu w razie choroby, urlopu okolicznościowego albo pozostawania policjanta bez przydziału służbowego, a także właściwość organów w tych sprawach.”;

25) art. 122 otrzymuje brzmienie:

„Art. 122. 1. Policjant skierowany do szkoły lub na przeszkolenie albo na studia w kraju otrzymuje uposażenie oraz inne należności pieniężne.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość i zasady otrzymywania uposażenia oraz innych należności, o których mowa w ust. 1, uwzględniając przypadki uprawniające policjanta skierowanego do szkoły lub na przeszkolenie albo na studia w kraju do otrzymywania uposażenia, oraz sposób obliczania zryczałtowanego równoważnika pieniężnego na pokrycie kosztów przejazdu, a także zasady rozliczania podróży służbowych związanych z odbywaniem nauki.

3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z mini-

strem właściwym do spraw finansów publicznych oraz ministrem właściwym do spraw pracy, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość uposażenia i innych należności pieniężnych policjanta skierowanego do akademii lub innych szkół (na kursy) za granicą, uwzględniając warunki ich otrzymywania oraz sposób i terminy ich wypłacania.”

Art. 6. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Urzędzie Ochrony Państwa (Dz. U. z 1999 r. Nr 51, poz. 526, Nr 53, poz. 548 i Nr 110, poz. 1255 oraz z 2000 r. Nr 73, poz. 852) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Nazwa Urząd Ochrony Państwa, jej skrót UOP oraz znak graficzny Urzędu Ochrony Państwa przysługują wyłącznie urzędowi, o którym mowa w ust. 3.

5. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wzór znaku graficznego Urzędu Ochrony Państwa, uwzględniając w jego symbolice wizerunek orła oraz ustalając kolorystykę tego znaku.”;

2) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Art. 3. 1. Organizacja wewnętrzna Urzędu Ochrony Państwa jest jednostopniowa. Jednostkami organizacyjnymi Urzędu Ochrony Państwa są zarządy, biura i delegatury, którymi kierują dyrektorzy.

2. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze zarządzenia, szczegółowe zadania Szefa Urzędu Ochrony Państwa.

3. Prezes Rady Ministrów, w drodze rozporządzenia, nadaje Urzędowi Ochrony Państwa statut, który powinien określać organizację Urzędu Ochrony Państwa i ustalać wykaz jednostek organizacyjnych Urzędu, a także siedziby i właściwość terytorialną delegatur.

4. Szef Urzędu Ochrony Państwa określi, w drodze zarządzeń, regulamin organizacyjny Urzędu Ochrony Państwa oraz regulaminy jednostek organizacyjnych, uwzględniając ich strukturę wewnętrzną i szczegółowe zadania.

5. Szef Urzędu Ochrony Państwa, w drodze zarządzenia, może tworzyć zespoły o charakterze stałym lub doraźnym, określając ich nazwę, skład osobowy oraz szczegółowy zakres i tryb działania.

6. Szef Urzędu Ochrony Państwa, w drodze zarządzenia, tworzy, przekształca i likwiduje ośrodki szkolenia, określając ich strukturę, zadania i szczegółowe zasady funkcjonowania.”;

3) w art. 4b w ust. 3 po wyrazach „Straży Granicznej” dodaje się wyrazy „, Biura Ochrony Rządu”;

4) skreśla się art. 5;

5) w art. 5a po ust. 2 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Szef Urzędu Ochrony Państwa może, w drodze zarządzenia, powoływać kolegialne organy doradcze i opiniodawcze, określając ich nazwę, skład osobowy oraz szczegółowy zakres i tryb działania.

4. Szef Urzędu Ochrony Państwa określi, w drodze zarządzenia, sposób i tryb wykonywania wewnętrznej kontroli w Urzędzie Ochrony Państwa, a w szczególności jednostki właściwe do prowadzenia i dokumentowania kontroli.”;

6) art. 6a otrzymuje brzmienie:

„Art. 6a. 1. Urząd Ochrony Państwa w celu realizacji ustawowych zadań może zbierać, także niejawnie, z zachowaniem ograniczeń wynikających z art. 10 ust. 1, dane osobowe, w tym również dane wskazane w art. 27 i 28 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. Nr 133, poz. 883, z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 50, poz. 580 i Nr 116, poz. 1216 oraz z 2001 r. Nr 42, poz. 474 i Nr 49, poz. 509), a także korzystać z danych o osobie, w tym również w formie zapisu elektronicznego, uzyskanych przez organy, służby i instytucje państwowe w wyniku wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych oraz przetwarzać je w rozumieniu ustawy o ochronie danych osobowych, bez wiedzy i zgody osoby, której dane te dotyczą.

2. Administrator danych, o których mowa w ust. 1, jest obowiązany udostępnić dane osobowe, z zastrzeżeniem ust. 4, na podstawie imiennego upoważnienia Szefa Urzędu Ochrony Państwa lub upoważnionego funkcjonariusza, okazanego przez funkcjonariusza wraz z legitymacją służbową. Fakt udostępnienia tych danych stanowiących tajemnicę państwową podlega ochronie na podstawie ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 11, poz. 95, z 2000 r. Nr 12, poz. 136 i Nr 39, poz. 462 oraz z 2001 r. Nr 22, poz. 247, Nr 27, poz. 298 i Nr 56, poz. 580).

3. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wzór upoważnienia, o którym mowa w ust. 2, uwzględniając wyłącznie niezbędne dane upoważnionego funkcjonariusza oraz szczegółowe warunki wydawania upoważnień w imieniu Szefa Urzędu Ochrony Państwa przez jego zastępcę lub innego funkcjonariusza.

4. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, zakres, warunki

i tryb przekazywania Urzędowi Ochrony Państwa informacji o osobie, uzyskanych przez inne organy uprawnione do wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych, w czasie wykonywania tych czynności, uwzględniając wymagania wynikające z przepisów o ochronie informacji niejawnych.”;

7) w art. 7 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób przeprowadzania czynności wymienionych w ust. 1 pkt 1, 2 i 4—6, uwzględniając dostosowany do sytuacji sposób przeprowadzania przez funkcjonariuszy Urzędu Ochrony Państwa czynności podejmowanych w ramach ustawowych uprawnień, zwłaszcza sposób ustalenia tożsamości, legitymowania i zatrzymywania osób oraz obowiązki funkcjonariuszy podczas realizacji tych czynności, a także tryb zwracania się o pomoc.”;

8) w art. 8 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje środków przymusu bezpośredniego, o których mowa w ust. 1, oraz przypadki i sposób ich użycia, uwzględniając odpowiednie do sytuacji rodzaje fizycznych, chemicznych i technicznych środków przymusu bezpośredniego, cel, w jakim poszczególne środki mogą być użyte, ograniczenia ich użycia oraz sposób postępowania funkcjonariusza stosującego te środki, a także sposób dokumentowania przypadków ich zastosowania.”;

9) w art. 9 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, dostosowane do sytuacji, warunki i sposób postępowania przy użyciu broni palnej, uwzględniając ograniczenia w zakresie użycia broni palnej, a także sposób dokumentowania przypadków użycia broni palnej.”;

10) w art. 10 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób przeprowadzania i dokumentowania czynności, o których mowa w ust. 1, 1a oraz 2, uwzględniając sposoby kontroli korespondencji oraz rodzaje stosowanych środków technicznych umożliwiających uzyskanie w sposób niejawnym informacji o zagrożeniach bezpieczeństwa państwa oraz zbieranie i utrwalanie dowodów przestępstw, tryb zarządzania tych czynności, rodzaje dokumentów sporządzanych w związku z wykonywaniem czynności, a także rodzaje informacji, które powinny zawierać te dokumenty.”;

11) w art. 10a ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób przeprowadzania i do-

kumentowania czynności, o których mowa w ust. 1, uwzględniając formy, w jakich może nastąpić nabycie lub przejęcie przedmiotów pochodzących z przestępstwa, ulegających przepadkowi albo których wytwarzanie, posiadanie, przewożenie jest zabronione lub obrót nimi jest zabroniony, a także sposób przyjęcia lub wręczenia korzyści majątkowej, sposób postępowania z przejętymi przedmiotami, a także rodzaje dokumentów sporządzanych w związku z wykonywaniem czynności i rodzaje informacji, które powinny zawierać te dokumenty.”;

12) w art. 10b ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób przeprowadzania i dokumentowania czynności, o których mowa w ust. 1, wskazując, w jakich formach nastąpić będzie niejawnie nadzorowanie przemieszczania, przechowywania i obrotu przedmiotami przestępstwa, rodzaje dokumentów sporządzanych w związku z wykonywaniem czynności oraz rodzaje informacji, które powinny być zawarte w tych dokumentach.”;

13) art. 16a otrzymuje brzmienie:

„Art. 16a. 1. Przyjęcie kandydata do służby w Urzędzie Ochrony Państwa następuje po przeprowadzeniu postępowania kwalifikacyjnego, na które składa się:

- 1) przyjęcie podania o przyjęcie do służby, kwestionariusza osobowego, a także dokumentów stwierdzających wymagane wykształcenie i kwalifikacje zawodowe, w tym specjalistyczne, oraz zawierających dane o poprzednim zatrudnieniu,
 - 2) przeprowadzenie rozmowy kwalifikacyjnej,
 - 3) postępowanie sprawdzające określone w przepisach o ochronie informacji niejawnych,
 - 4) ustalenie zdolności fizycznej i psychicznej do służby w Urzędzie Ochrony Państwa.
2. W stosunku do kandydata ubiegającego się o przyjęcie do służby w Urzędzie Ochrony Państwa na stanowisko wymagające szczególnych umiejętności lub predyspozycji postępowanie kwalifikacyjne może być rozszerzone o czynności mające na celu sprawdzenie przydatności kandydata do służby na takim stanowisku, w tym przeprowadzenie badania psychofizjologicznego.
3. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wzór kwestionariusza osobowego oraz szczegółowe zasady i tryb przeprowadzania postę-

powania kwalifikacyjnego wobec kandydatów do służby w Urzędzie Ochrony Państwa, określając czynności niezbędne do podjęcia decyzji dotyczącej osoby ubiegającej się o przyjęcie do służby w Urzędzie Ochrony Państwa.”;

14) w art. 18 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wzór legitymacji służbowej i innych dokumentów funkcjonariuszy Urzędu Ochrony Państwa, organy właściwe do ich wydawania, wymiany i unieważniania oraz dokonywania w nich wpisów, przypadki, w których legitymacja służbowa lub inne dokumenty podlegają zwrotowi, wymianie lub unieważnieniu, a także tryb postępowania w przypadku ich utraty, jak również sposób posługiwania się legitymacją służbową oraz innymi dokumentami.”;

15) art. 21 otrzymuje brzmienie:

„Art. 21. 1. Czas pełnienia służby funkcjonariusza jest określany wymiarem jego obowiązków, z uwzględnieniem prawa do wypoczynku.

2. Czas pełnienia służby funkcjonariusza wynosi 40 godzin tygodniowo w przyjętym okresie rozliczeniowym, nieprzekraczającym 3 miesięcy.

3. W zamian za czas służby w wymiarze przekraczającym normę określoną w ust. 2 funkcjonariuszowi przysługuje czas wolny od służby w tym samym wymiarze.

4. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, rozkład czasu służby, tryb udzielania czasu wolnego w zamian za służbę w wymiarze przekraczającym 40 godzin tygodniowo, uwzględniając potrzebę zapewnienia niezakłóconego toku służby.”;

16) art. 22 otrzymuje brzmienie:

„Art. 22. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, warunki bezpieczeństwa i higieny służby oraz zakres, w jakim mają do tych warunków zastosowanie przepisy działu X Kodeksu pracy, uwzględniając szczególny charakter służby, zagrożenia występujące na niektórych stanowiskach służbowych lub podczas wykonywania niektórych zadań służbowych oraz obowiązki spoczywające na funkcjonariuszach oraz ich przełożonych w zakresie zapobiegania ewentualnym zagrożeniom dla życia lub zdrowia, a ponadto w zakresie dotyczącym stanowisk służbowych nieobjętych specyfiką służby w Urzędzie Ochrony Państwa, uwzględniając przepisy prawa mające zastosowanie do tych stanowisk.”;

17) w art. 23 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza opinii służbowej, szczegółowe zasady i tryb opiniowania funkcjonariuszy, uwzględniając przesłanki opiniowania i jego częstotliwości, kryteria brane pod uwagę przy opiniowaniu i skalę ocen, właściwość przełożonych w zakresie wydawania opinii, tryb zapoznawania funkcjonariuszy z opinią służbową oraz tryb wnoszenia i rozpatrywania odwołań od opinii.”;

18) w art. 25:

a) w ust. 2 skreśla się zdanie drugie,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb oddelegowania, uprawnienia i obowiązki funkcjonariusza w czasie oddelegowania, a także zasady wypłaty uposażenia i innych świadczeń przysługujących oddelegowanemu funkcjonariuszowi, uwzględniając również tryb kierowania funkcjonariusza do wykonywania przez niego zadań służbowych poza Urzędem Ochrony Państwa, właściwość przełożonych oraz szczególne regulacje dotyczące praw i obowiązków funkcjonariusza pełniącego służbę poza Urzędem.”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, stanowiska w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, na których zatrudnia się oddelegowanych funkcjonariuszy Urzędu Ochrony Państwa, ustalając liczbę stanowisk i ich zaszeregowanie w stosunku do stawek wynagrodzenia zasadniczego pracowników Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.”;

19) w art. 34 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza świadectwa służby, uwzględniając dane, które należy podać w świadectwie służby, oraz tryb wydawania i sprostowania świadectwa służby, uwzględniając właściwość przełożonych w tych sprawach.”;

20) art. 38a otrzymuje brzmienie:

„Art. 38a. 1. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb szkolenia zawodowego funkcjonariuszy, uwzględniając zakres tematyczny szkolenia i zróżnicowany sposób składania egzaminów na pierwszy stopień podoficera, chorążego lub oficera przed komisjami egzaminacyjnymi.

2. Szef Urzędu Ochrony Państwa, w drodze zarządzenia, powołuje komisje egzaminacyjne, o których mowa w ust. 1, określając ich skład osobowy, a także

ustala terminy egzaminów, określa wzór zaświadczenia o zdaniu egzaminu oraz sposób wynagradzania członków komisji.”;

21) art. 45 otrzymuje brzmienie:

„Art. 45. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o mianowanie na stopień oraz wzór aktu mianowania na stopień, a także szczegółowe zasady i tryb mianowania funkcjonariuszy na stopnie, ustalając sposób postępowania z wnioskiem o mianowanie na stopień i terminy nominacji na stopnie.”;

22) art. 57 otrzymuje brzmienie:

„Art. 57. 1. Funkcjonariusz otrzymuje nieodpłatnie umundurowanie.

2. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość i warunki przyznawania funkcjonariuszom równoważnika pieniężnego w zamian za umundurowanie, uwzględniając przysługujące rodzaje umundurowania, jego ilość i okresy używalności, a także okres pełnienia służby w danym roku kalendarzowym.”;

23) w art. 57a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wzory, barwy i normy umundurowania funkcjonariuszy, kryteria i tryb jego przydziału, z uwzględnieniem korpusów funkcjonariuszy, ilości, rodzajów i okresów używalności składników umundurowania przysługujących funkcjonariuszom, a także określi okoliczności i sposób noszenia umundurowania, z uwzględnieniem sposobu noszenia na nim medali i odznak.”;

24) w art. 58 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, normy wyposażenia i uzbrojenia, szczegółowe zasady jego przyznawania i użytkowania, przypadki otrzymywania i wysokość równoważnika pieniężnego w zamian za niektóre przedmioty tego wyposażenia, uwzględniając okresy używalności tych przedmiotów, terminy ich wydawania lub wypłacania równoważnika pieniężnego.”;

25) art. 59 otrzymuje brzmienie:

„Art. 59. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, przypadki, w których funkcjonariusz otrzymuje wyżywienie lub równoważnik pieniężny w zamian za wyżywienie, uwzględniając normy wyżywienia i określając wysokość tego równoważnika pieniężnego, a także przypadki wypłacania funkcjonariuszom równoważnika pieniężnego na utrzymanie, wyżywienie i opiekę weterynaryjną nad psem służbowym oraz wysokość tego równoważnika.”;

26) w art. 60:

a) w ust. 1:

— wyrazy „państwowymi środkami komunikacji” zastępuje się wyrazami „środkami publicznego transportu zbiorowego”,

— skreśla się wyrazy „, na warunkach określonych przez Szefa Urzędu Ochrony Państwa”,

b) w ust. 2 skreśla się wyrazy „, na warunkach określonych przez Szefa Urzędu Ochrony Państwa”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Osobom, o których mowa w ust. 1, mogą być przyznane także inne świadczenia socjalno-bytowe.”,

d) po ust. 4 dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, rodzaj, zakres i sposób ustalania wysokości świadczeń socjalno-bytowych, o których mowa w ust. 4, a także warunki korzystania przez funkcjonariuszy z tych świadczeń.

6. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania wysokości świadczenia, o którym mowa w ust. 2, szczegółowe zasady korzystania przez funkcjonariuszy z uprawnień, o których mowa w ust. 1—3, oraz dokumenty, na podstawie których następuje realizacja tych uprawnień.”;

27) w art. 68 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, przebieg służby funkcjonariuszy, uwzględniając szczegółowe zasady i tryb nawiązania i rozwiązania stosunku służbowego, mianowania na stanowiska służbowe, przenoszenia i zwalniania z tych stanowisk.”;

28) w art. 70:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Funkcjonariuszowi odwołanemu z urlopu przysługuje zwrot kosztów przejazdu poniesionych w związku z odwołaniem, według norm ustalonych w przepisach o należnościach służbowych w przypadku przeniesienia lub delegowania, jak również zwrot innych kosztów poniesionych w związku z odwołaniem.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, zasady zwrotu kosztów przejazdu i innych kosztów poniesionych przez funkcjonariusza w związku z odwołaniem z urlopu, z zastosowaniem norm dotyczących przenoszonych lub delegowanych funkcjonariuszy, uwzględniając wymóg udokumentowania opłat dokonanych przez funkcjonariusza, a niewykorzystanych w związku z odwołaniem z urlopu, w tym również opłat poniesionych na członków

rodziny, o których mowa w art. 64, jeżeli odwołanie funkcjonariusza z urlopu spowodowało również powrót tych osób.”;

29) art. 71 otrzymuje brzmienie:

„Art. 71. 1. Funkcjonariuszom, którzy pełnią służbę w warunkach szczególnie uciążliwych i szkodliwych dla zdrowia albo osiągnęli określony wiek lub staż służby, albo gdy jest to uzasadnione szczególnymi właściwościami służby, może być przyznane prawo do płatnego urlopu dodatkowego w wymiarze do 15 dni kalendarzowych.

2. Funkcjonariuszowi można udzielić płatnego urlopu szkoleniowego.”;

30) art. 73 otrzymuje brzmienie:

„Art. 73. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb udzielania funkcjonariuszom urlopów, o których mowa w art. 69, 71 i 72, określając również:

1) przełożonych właściwych w sprawach urlopów,

2) sposób postępowania w przypadku odwołania z urlopu,

3) wymiar urlopu zależnego od szkodliwych lub uciążliwych warunków służby albo uzasadnionego szczególnymi właściwościami służby, rodzaje stanowisk, na których służba pełniona jest w takich warunkach lub ma takie właściwości, a także wiek lub staż służby uprawniające do urlopu dodatkowego i jego wymiar,

4) maksymalny wymiar urlopu zdrowotnego, który może być udzielony jednorazowo, oraz łącznie w ciągu roku,

5) rodzaje urlopów szkoleniowych i ich wymiar,

6) przypadki uzasadniające udzielenie funkcjonariuszowi urlopu okolicznościowego lub bezpłatnego albo zwolnienia od służby i ich wymiar,

7) sposób obliczania ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy.”;

31) w art. 76 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) dzieci funkcjonariusza lub jego małżonka, własne, przysposobione lub przyjęte na wychowanie w ramach rodziny zastępczej, pozostające na ich utrzymaniu do czasu ukończenia 18 roku życia, a w razie uczęszczania do szkoły lub odbywania studiów w szkole wyższej — do czasu ukończenia nauki, nie dłużej jednak niż do ukończenia przez nie 25 roku życia, chyba że przed osiągnięciem takiego wieku orzeczono o ich całkowitej niezdolności do pracy.”;

32) w art. 78 skreśla się ust. 2;

33) w art. 79 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania, wysokość oraz szczegółowe zasady przyznawania i zwracania równoważników pieniężnych, o których mowa w ust. 1 oraz w art. 78, uwzględniając sposób obliczania ich wysokości, przypadki, w których świadczenia te są przyznawane funkcjonariuszom, oraz przypadki, w których podlegają zwrotowi.”;

34) w art. 81 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania oraz szczegółowe zasady przyznawania i zwracania pomocy finansowej, o której mowa w ust. 1, uwzględniając zwłaszcza przypadki, w których pomoc ta jest przyznawana lub podlega zwrotowi, jak również sposób obliczania wysokości przyznawanej pomocy finansowej lub orzekanej do zwrotu, a także rodzaje dokumentów wymaganych przy ubieganiu się o przyznanie tej pomocy.”;

35) w art. 83 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania oraz szczegółowe zasady przydziału lokali mieszkalnych w nowym miejscu pełnienia służby, zwracania uzyskanej pomocy finansowej oraz zwalniania lokali mieszkalnych lub domów, w przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, uwzględniając przesłanki uzasadniające przydział lokalu mieszkalnego w nowym miejscu pełnienia służby, terminy zwrotu udzielonej funkcjonariuszowi pomocy finansowej i zwolnienia zajmowanego lokalu mieszkalnego lub domu oraz określając dokumenty wymagane od funkcjonariusza ubiegającego się o przydział lokalu mieszkalnego w trybie tego rozporządzenia, a także zakres stosowania do tego przydziału przepisów wydanych na podstawie art. 84 ust. 1.”;

36) art. 84 otrzymuje brzmienie:

„Art. 84. 1. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania oraz szczegółowe zasady przydziału, opróżniania i gospodarowania lokalami mieszkalnymi oraz tymczasowymi kwaterami przeznaczonymi dla funkcjonariuszy Urzędu Ochrony Państwa, a także normy ich zaludnienia, uwzględniając sposób przydziału lokali mieszkalnych i tymczasowych kwater, ich wielkość z uwzględnieniem uprawnień funkcjonariusza oraz członków jego rodziny, a także przesłanki wydania decyzji o opróżnieniu lokalu lub tymczasowej kwatery.
2. Przydział i opróżnienie lokali mieszkalnych i tymczasowych kwater oraz zała-

twienie spraw, o których mowa w art. 78, 79 ust. 1 oraz w art. 81 ust. 1, następuje w drodze decyzji administracyjnej.”;

37) art. 88 otrzymuje brzmienie:

„Art. 88. 1. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, grupy zaszerogowania i stawki uposażenia zasadniczego funkcjonariuszy w tych grupach oraz wzrost uposażenia zasadniczego z tytułu wysługi lat, ustalając ponadto stopień etatowy stanowiska Szefa Urzędu Ochrony Państwa i zaszerogowanie tego stanowiska do grupy uposażenia.
2. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze zarządzenia, stanowiska służbowe i stopnie etatowe stanowiące tajemnicę państwową, uwzględniając zaszerogowanie tych stanowisk do grup uposażenia i przypisanych im stopni etatowych.”;

38) art. 89 otrzymuje brzmienie:

„Art. 89. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, zasady i tryb zaliczania okresów służby, pracy i innych okresów do wysługi lat uwzględnianej przy ustalaniu wzrostu uposażenia zasadniczego, uwzględniając okresy innej służby traktowane jako równorzędne ze służbą w Urzędzie Ochrony Państwa, okresy zatrudnienia i inne okresy, które na podstawie odrębnych przepisów podlegają wliczeniu do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze.”;

39) w art. 91 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość dodatków, o których mowa w ust. 1, zasady ich przyznawania i obniżania, sposób wypłaty oraz rodzaje dodatków uzasadnionych szczególnymi właściwościami, kwalifikacjami, warunkami albo miejscem pełnienia służby, uwzględniając maksymalną wysokość tych dodatków i biorąc pod uwagę przesłanki ich przyznawania.”;

40) art. 97 otrzymuje brzmienie:

„Art. 97. 1. Funkcjonariuszowi w każdym roku kalendarzowym przysługuje nagroda roczna oraz mogą być przyznawane nagrody uznaniowe i zapomogi.
2. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość, warunki i tryb przyznawania nagród i zapomóg, uwzględniając podstawę ustalania wysokości nagród, przesłanki mające wpływ na przyznanie, obniżenie lub nieprzyznanie nagród oraz przyznawanie zapomóg, a także właściwość przełożonych w tych sprawach.

3. Szef Urzędu Ochrony Państwa określa, w drodze zarządzenia, wysokość funduszu na nagrody i zapomogi, ustalając jednocześnie wysokość środków finansowych przeznaczonych na nagrody roczne, nagrody uznaniowe i zapomogi.”;

41) w art. 98 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, okresy wliczane do okresu służby, od którego zależy nabycie prawa do nagrody jubileuszowej, oraz zasady jej obliczania i wypłacania, uwzględniając zakończone okresy służby lub pracy przed rozpoczęciem służby w Urzędzie Ochrony Państwa, a także inne okresy uwzględniane przy ustalaniu prawa do nagrody jubileuszowej oraz sposób obliczania tej nagrody i jej wypłacania.”;

42) art. 100 otrzymuje brzmienie:

„Art. 100. 1. W razie przeniesienia do pełnienia służby w innej miejscowości albo delegowania do czasowego pełnienia służby, funkcjonariuszowi przysługują należności za podróże służbowe i przeniesienia.

2. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje świadczeń przysługujących funkcjonariuszom w razie przeniesienia do pełnienia służby w innej miejscowości lub delegowania do czasowego pełnienia służby poza stałe miejsce pełnienia służby, określając również wysokość i warunki przyznawania świadczeń, o których mowa w ust. 1, a także sposób ich wypłaty.”;

43) w art. 108 skreśla się ust. 2;

44) art. 109 otrzymuje brzmienie:

„Art. 109. 1. Funkcjonariusz skierowany do szkoły lub na przeszkolenie albo na studia otrzymuje uposażenie oraz inne należności pieniężne.

2. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, warunki przyznawania i wysokość uposażenia oraz innych należności, o których mowa w ust. 1, uwzględniając warunki wypłaty należności pieniężnych przysługujących funkcjonariuszom, w powiązaniu z formami kształcenia, o których mowa w ust. 1, oraz wysokość tych należności.”;

45) w art. 114 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, terminy i sposób płatności uposażenia i innych należności pieniężnych, uwzględniając właściwość i tryb postępowania w sprawach wypłacania należności pie-

niężnych oraz dokonywania potrąceń z tych należności.”;

46) art. 124 otrzymuje brzmienie:

„Art. 124. 1. Właściwi do udzielenia wyróżnień oraz wymierzania kar dyscyplinarnych są Szef Urzędu Ochrony Państwa oraz inni uprawnieni przełożeni.

2. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb udzielania wyróżnień, przeprowadzania postępowań dyscyplinarnych, wymierzania i wykonywania kar oraz odwoływania się od wymierzonych kar, a także właściwość przełożonych w tych sprawach, z uwzględnieniem:

- 1) zakresu władzy dyscyplinarnej,
- 2) przełożonych, którzy posiadają władzę dyscyplinarną,
- 3) przypadków naruszenia dyscypliny i przypadków, w których postępowania dyscyplinarnego nie wszczynają się,
- 4) formy i treści rozstrzygnięcia o wszczęciu oraz o zakończeniu postępowania dyscyplinarnego, a także o wymierzeniu kary dyscyplinarnej,
- 5) czasu trwania postępowania dyscyplinarnego oraz praw obwinionego w toku tego postępowania,
- 6) sposobu wykonywania oraz warunków i terminów zatarcia poszczególnych kar dyscyplinarnych, a także przesłanek darowania kary dyscyplinarnej,
- 7) przesłanek wznowienia postępowania dyscyplinarnego i trybu postępowania przy wznowieniu tego postępowania,
- 8) okoliczności i trybu udzielania wyróżnień przez przełożonych posiadających władzę dyscyplinarną.

3. Na orzeczenie kończące postępowanie dyscyplinarne wydane w wyniku rozpatrzenia odwołania funkcjonariuszowi przysługuje skarga do Naczelnego Sądu Administracyjnego.”;

47) w art. 132 skreśla się ust. 1.

Art. 7. W ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. Nr 88, poz. 400, z 1992 r. Nr 21, poz. 86 i Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 53, poz. 214, z 1995 r. Nr 4, poz. 17 i Nr 34, poz. 163, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 i Nr 152, poz. 723, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 88, poz. 554 i Nr 106, poz. 680, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 45, poz. 436 i Nr 110, poz. 1255 oraz z 2001 r. Nr 81, poz. 874) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) skreśla się art. 2;
- 2) w art. 3 ust. 1, art. 7 pkt 2, art. 19, 22 ust. 3, art. 23 ust. 3, art. 24 ust. 2, art. 28a ust. 3, art. 29 ust. 1 i 2, art. 29a ust. 2, art. 32 ust. 3, art. 35 ust. 2, art. 36, 36a ust. 4, art. 37 ust. 2, art. 42 ust. 3, art. 44 ust. 2 i 4, art. 51 ust. 4 i 5, art. 53 ust. 3, art. 56 ust. 2, art. 62 ust. 2, art. 63 ust. 3, art. 65, 71 ust. 5, art. 73 ust. 2, art. 76, art. 77 ust. 2, art. 78 ust. 2, art. 80 ust. 2, art. 83 ust. 1 i 2, art. 88, 92 ust. 2, art. 95 ust. 7, art. 95a ust. 2, art. 96 ust. 2, art. 97 ust. 1a, art. 97a ust. 3, art. 105 ust. 2, art. 112 ust. 4, art. 113 ust. 5, art. 121 ust. 1 pkt 4 lit. b) i ust. 2, art. 123 ust. 3, art. 124k ust. 1 i w art. 124m użyte w różnych przypadkach wyrazy „Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach, pisany odpowiednio dużą lub małą literą wyrazami „minister właściwy do spraw wewnętrznych”;
- 3) w art. 3 w ust. 3 wyrazy „Ministrowie Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych i Administracji” zastępuje się wyrazami „Minister Obrony Narodowej oraz minister właściwy do spraw wewnętrznych”;
- 4) w art. 8 w ust. 4 w pkt 2 w lit. c) kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 3—5 w brzmieniu:
 - „3) zasady gospodarki transportowej i organizacji zaplecza obsługowo-naprawczego w jednostkach organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej,
 - 4) zasady okresowych badań sprzętu i wyposażenia ratowniczo-gaśniczego będącego w eksploatacji w jednostkach organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej,
 - 5) zasady przeprowadzania okresowych przeglądów technicznych sprzętu i wyposażenia ratowniczo-gaśniczego oraz obiektów jednostek organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej.”;
- 5) w art. 13:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1. Komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej powołuje spośród oficerów Państwowej Straży Pożarnej komendant wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej, w porozumieniu ze starostą. Przepisu art. 35 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. Nr 91, poz. 578 i Nr 155, poz. 1014, z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 26, poz. 306, Nr 48, poz. 552, Nr 62, poz. 718, Nr 88, poz. 985, Nr 91, poz. 1009 i Nr 95, poz. 1041 oraz z 2001 r. Nr 45, poz. 497) nie stosuje się.”,
 - b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3. Zastępców komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej powołuje spośród oficerów lub aspirantów Państwowej Straży Pożarnej i odwołuje komendant wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej, na wniosek komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej.”;
- 6) w art. 20 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1. Akcją ratowniczą organizuje i kieruje nią Państwowa Straż Pożarna.”;
- 7) w art. 20a ust. 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, gatunki i rasy zwierząt, o których mowa w ust. 1, a także szczegółowe zasady ich szkolenia oraz normy wyżywienia, uwzględniając w szczególności:
 - 1) specjalności ratownicze,
 - 2) kwalifikacje egzaminatorów i tryb egzaminowania,
 - 3) wzory dokumentacji szkolenia i żywienia zwierząt.”;
- 8) w art. 30 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, ceremoniał składania ślubowania, z uwzględnieniem w szczególności:
 - 1) osób uprawnionych do przyjmowania ślubowania i uczestniczenia w ślubowaniu,
 - 2) terminów składania ślubowania,
 - 3) przebiegu ceremoniału ślubowania.”;
- 9) po art. 43 dodaje się art. 43a w brzmieniu:
 - „Art. 43a. Stosunek służbowy strażaka wygasa z dniem jego śmierci lub uznania go za zmarłego.”;
- 10) w art. 44 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1. W razie uchylenia prawomocnego wyroku skazującego lub prawomocnego orzeczenia o warunkowym umorzeniu postępowania karnego i wydania w nowym postępowaniu prawomocnego wyroku uniewinniającego lub prawomocnego postanowienia o umorzeniu postępowania przygotowawczego na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 lub 2 Kodeksu postępowania karnego, uchyleniu ulegają wszystkie skutki, jakie wynikły dla strażaka w postępowaniu dyscyplinarnym przeprowadzonym w związku z popełnieniem przestępstwa stanowiącego przedmiot rozstrzygnięcia.”;
- 11) w art. 48 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, treść świadectwa służby, opinii o służbie oraz sposób i tryb ich wydawania i prostowania, z uwzględnieniem w szczególności:
 - 1) przełożonych uprawnionych do wydawania świadectw służby i opinii o służbie,
 - 2) niezbędnych danych, które powinny być zamieszczone w świadectwie służby i opinii o służbie,

- 3) trybu wydawania i prostowania świadectw służby oraz odwoływania się od opinii o służbie,
- 4) przełożonych uprawnionych do dokonywania sprostowań w świadectwie służby oraz rozpoznawania odwołań od opinii o służbie.”;

12) w art. 49 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, koszty, o których mowa w ust. 1, warunki ich zwracania oraz przypadki zwalniania z obowiązku zwrotu tych kosztów, z uwzględnieniem w szczególności:

- 1) wysokości kosztów podlegających zwrotowi i sposobu ustalania ich wysokości,
- 2) organów uprawnionych do ustalania tych kosztów i ich egzekwowania,
- 3) trybu egzekwowania należności,
- 4) organów uprawnionych do zwalniania od obowiązku zwrotu tych kosztów,
- 5) trybu zwalniania od obowiązku zwrotu tych kosztów.”;

13) w art. 61:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzory umundurowania, odzieży specjalnej, dystynkcji i znaków identyfikacyjnych strażaków oraz sposób ich noszenia, uwzględniając wzory umundurowania wyjściowego i codziennego, ich kolor, rozmiar, okres ich użytkowania,
- 2) charakterystykę przedmiotów umundurowania i odzieży specjalnej, uwzględniając opis poszczególnych części umundurowania z przeznaczeniem na odpowiednie pory roku oraz cech poszczególnych umundurowania dla poszczególnych stanowisk, wzory oznak identyfikacyjnych i służbowych oraz ich kolor,
- 3) wykaz przedmiotów umundurowania, odzieży specjalnej i ekwipunku, dla których jest wymagane zatwierdzenie wzorów i dokumentacji, oraz zasady zatwierdzania,
- 4) normy umundurowania, odzieży specjalnej i ekwipunku strażaka, określając w szczególności formy realizacji uprawnień do umundurowania i wyposażenia specjalnego na poszczególnych stanowiskach służbowych, z uwzględnieniem specyfiki służby oraz okresów używalności poszczególnych składników umundurowania i wyposażenia specjalnego.”;

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do

spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, warunki otrzymywania równoważnika pieniężnego w zamian za niewydane przedmioty umundurowania, sposób ustalania jego wysokości oraz szczegółowe zasady wypłacania, uwzględniając w szczególności przypadki, w których równoważnik przysługuje, sposób jego naliczania i wypłaty.”;

c) skreśla się ust. 5;

14) w art. 62 ust. 2, art. 77 ust. 2, art. 78 ust. 2 oraz art. 80 ust. 2 użyte w różnych przypadkach wyrazy „Minister Finansów” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „minister właściwy do spraw finansów publicznych”;

15) w art. 63:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Strażakowi i członkom jego rodziny przysługuje prawo do przejazdu, na koszt właściwej jednostki organizacyjnej Państwowej Straży Pożarnej, publicznymi środkami komunikacji raz w roku do jednej z wybranych przez siebie miejscowości w kraju i z powrotem. W razie niewykorzystania przysługującego prawa do przejazdu osoba uprawniona otrzymuje zryczałtowany równoważnik pieniężny.”;

b) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Zwrot kosztów przejazdu lub zryczałtowany równoważnik pieniężny, o których mowa w ust. 1, nie przysługują strażakowi w roku kalendarzowym, w którym wykupiono uprawnienia do bezpłatnych przejazdów państwowymi środkami komunikacji, na podstawie odrębnych przepisów.”;

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, warunki korzystania z uprawnienia do przejazdu oraz wypłaty równoważnika pieniężnego, o których mowa w ust. 1, z uwzględnieniem w szczególności:

- 1) rodzaju środka lokomocji,
- 2) sposobu ustalania kwoty równoważnika,
- 3) terminów wypłaty kwoty równoważnika.”;

16) w art. 72 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, warunki zwrotu kosztów przejazdu spowodowanych odwołaniem strażaka z urlopu oraz zwrotu innych kosztów, z uwzględnieniem w szczególności:

- 1) określenia rodzaju innych kosztów podlegających zwrotowi,
- 2) określenia osób, których odwołanie z urlopu razem ze strażakiem powodowałoby zwrot kosztów związanych z odwołaniem z urlopu.”;

- 17) w art. 81 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) posiadającemu w miejscowości, w której pełni służbę, lub w miejscowości pobliskiej lokalnie mieszkalny odpowiadający co najmniej przysługującej mu powierzchni mieszkalnej albo dom jednorodzinny lub dom mieszkalno-pensjonatowy;”;
- 18) w art. 82 skreśla się ust. 3;
- 19) w art. 83:
- a) w ust. 1 wyrazy „Prezesem Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast” zastępuje się wyrazami „ministrem właściwym do spraw gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej”;
- b) w ust. 2 wyrazy „Prezesem Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast” zastępuje się wyrazami „ministrem właściwym do spraw gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej”;
- 20) w art. 88 wyrazy „Ministrem Pracy i Polityki Socjalnej” zastępuje się wyrazami „ministrem właściwym do spraw pracy”;
- 21) art. 90 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 90. 1. Uposażenie zasadnicze i dodatki do uposażenia o charakterze stałym są płatne miesięcznie z góry w pierwszym dniu roboczym miesiąca, za który przysługuje uposażenie.
2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych może określić, w drodze rozporządzenia, dodatki o charakterze stałym, które są płatne z dołu, termin oraz tryb ich wypłacania, uwzględniając warunki pełnionej służby.”;
- 22) w art. 96 w ust. 2 wyrazy „Ministrem Pracy i Polityki Socjalnej” zastępuje się wyrazami „ministrem właściwym do spraw pracy”;
- 23) w art. 100 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. W razie śmierci strażaka lub uznania go za zmarłego pozostającej po nim rodzinie przysługuje odprawa pośmiertna w takiej wysokości, w jakiej przysługiwałaby temu strażakowi odprawa, gdyby był zwolniony ze służby, oraz świadczenie określone w art. 98 ust. 1 pkt 2 i 3.”;
- 24) w art. 103 w ust. 2 i 3 wyrazy „Ministerstwa Spraw Wewnętrznych” zastępuje się wyrazami „właściwej jednostki organizacyjnej Państwowej Straży Pożarnej”;
- 25) w art. 104:
- a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:
- „2. Za członka rodziny strażaka, o którym mowa w ust. 1, uważa się:
- 1) małżonka,
- 2) dzieci własne, dzieci małżonka oraz dzieci przysposobione,
- 3) dzieci wychowywane w ramach rodziny zastępczej,
- 4) dzieci przyjęte na wychowanie przed osiągnięciem pełnoletności, jeżeli ich rodzice nie żyją albo nie mogą im zapewnić utrzymania, bądź zostali pozbawieni lub ograniczeni w sprawowaniu władzy rodzicielskiej,
- 5) rodziców i byłych prawnych opiekunów strażaka albo jego małżonka,
- 6) osobę, której opiekunem prawnym został ustanowiony strażak lub jego małżonek.
3. Jeżeli w związku ze śmiercią członka rodziny, o którym mowa w ust. 2 pkt 2—6, strażakowi przysługuje zasiłek pogrzebowy na podstawie przepisów o ubezpieczeniu społecznym lub innych przepisów szczególnych, wypłaca mu się tylko wyrównanie zasiłku w wysokości różnicy między zasiłkiem pogrzebowym przysługującym z tytułu służby a pobranym niższym zasiłkiem z tytułu ubezpieczenia społecznego lub z innych tytułów.”;
- b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
- „4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, warunki pokrywania ze środków właściwej jednostki organizacyjnej Państwowej Straży Pożarnej kosztów pogrzebu strażaka, z uwzględnieniem w szczególności:
- 1) rodzaju kosztów pogrzebu, które mogą być pokrywane ze środków właściwej jednostki organizacyjnej Państwowej Straży Pożarnej,
- 2) wysokości kwot na pokrycie tych kosztów,
- 3) dokumentów wymaganych do wypłaty zasiłku pogrzebowego.”;
- 26) art. 106 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 106. 1. Strażak może być skierowany do szkoły, na przeszkolenie lub na studia.
2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje placówek, do których może być skierowany strażak, oraz należności pieniężne przysługujące strażakom w przypadkach, o których mowa w ust. 1, a w szczególności:
- 1) uposażenie,
- 2) inne świadczenia pieniężne wynikające z przepisów płacowych,
- 3) wysokość dodatku służbowego,
- 4) ryczałt finansowy na dojazdy do miejsca nauki,
- 5) zasady odpłatności za noclegi i wyżywienie podczas nauki.”;

27) w art. 110 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, jednostki organizacyjne właściwe do dokonywania potrąceń z uposażenia oraz tryb postępowania w tych sprawach, z uwzględnieniem w szczególności:

- 1) podmiotów uprawnionych do dokonywania potrąceń,
- 2) podstawy do dokonania potrąceń,
- 3) sposobu postępowania z kwotami potrąconymi.”;

28) art. 124j otrzymuje brzmienie:

„Art. 124j. Na orzeczenie kończące postępowanie dyscyplinarne w drugiej instancji stronie przysługuje skarga do Naczelnego Sądu Administracyjnego.”;

29) skreśla się art. 128.

Art. 8. W ustawie z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 1999 r. Nr 54, poz. 572 i Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 70, poz. 816, Nr 104, poz. 1103 i Nr 116, poz. 1216 oraz z 2001 r. Nr 14, poz. 143) w art. 36:

a) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Kontrola skarbowa, w zakresie określonym w ust. 1, może korzystać z informacji o osobie uzyskanych w czasie wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych przez organy uprawnione do wykonywania tych czynności.”,

b) dodaje się ust. 9 w brzmieniu:

„9. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, zakres, warunki i tryb przekazywania kontroli skarbowej informacji o osobie uzyskanych przez inne organy uprawnione do wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych w czasie wykonywania tych czynności, uwzględniając wymagania wynikające z przepisów o ochronie informacji niejawnych.”

Art. 9. W ustawie z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1994 r. Nr 10, poz. 36, z 1995 r. Nr 4, poz. 17, z 1996 r. Nr 1, poz. 1, z 1997 r. Nr 28, poz. 153 i Nr 141, poz. 944, z 1998 r. Nr 162, poz. 1118, z 1999 r. Nr 106, poz. 1215 oraz z 2000 r. Nr 122, poz. 1313) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 20 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister Obrony Narodowej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia i ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego, określi, w drodze rozporządzenia, wykazy chorób i schorzeń, o których mowa w ust. 3 pkt 4 i 5, oraz właściwości i warunki służby powodujące ich ujawnienie lub pogorszenie stanu zdrowia,

z uwzględnieniem w szczególności rodzaju schorzeń, rodzaju pełnionej służby mającej wpływ na stan zdrowia żołnierza, dokumentacji potwierdzającej istnienie schorzenia oraz jego związku z rodzajem wykonywanych obowiązków służbowych.”;

2) w art. 38 w ust. 1 w pkt 2 po wyrazach „Straży Granicznej,” dodaje się wyrazy „Biurze Ochrony Rządu,”;

3) w art. 40 w ust. 3 skreśla się wyrazy „, jednakże nie mniej niż o kwotę maksymalnego zmniejszenia, o którym mowa w art. 104 ust. 8 pkt 1 i 2 ustawy, o której mowa w ust. 1”;

4) w art. 53 skreśla się ust. 7.

Art. 10. W ustawie z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 53, poz. 214, z 1995 r. Nr 4, poz. 17, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, z 1998 r. Nr 162, poz. 1118, z 1999 r. Nr 106, poz. 1215, z 2000 r. Nr 122, poz. 1313 oraz z 2001 r. Nr 27, poz. 298) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 15 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki podwyższania emerytury, o których mowa w ust. 2 i 3, uwzględniając dla poszczególnych grup normy roczne: przebywania pod wodą i w podwyższonym ciśnieniu dla nurków i płetwonurków, wykonywania lotu w składzie personelu latającego na samolotach tłokowych i śmigłowcach, wykonania skoków spadochronowych, okresy pełnienia służby na jednostkach pływających; liczbę dni w roku: w rozminowaniu i oczyszczaniu terenu z przedmiotów wybuchowych, w służbie wywiadowczej za granicą z wykonywaniem czynności operacyjno-rozpoznawczych lub kierowaniem takimi czynnościami, działaniach ratowniczych, w fizycznej ochronie osób i mienia w warunkach zagrożenia, bezpośredniej ochrony nad osadzonymi w oddziałach dla nosicieli wirusa HIV oraz okresy pełnienia służby na froncie w czasie wojny i w strefie działań wojennych.”;

2) w art. 20:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych oraz Minister Sprawiedliwości, każdy w zakresie swojego działania, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia i ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego, określają, w drodze rozporządzenia, wykazy chorób i schorzeń, o których mowa w ust. 3 pkt 4 i 5, oraz właściwości i warunki służby powodujące ich ujawnienie lub pogorszenie stanu zdrowia,

uwzględniając w szczególności choroby i schorzenia, które powstały w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby, oraz te, które istniały przed przyjęciem do służby, lecz uległy nasileniu lub ujawniły się w czasie trwania służby, z zastrzeżeniem ust. 4a.”,

b) dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wykaz schorzeń i chorób, o których mowa w ust. 3 pkt 4 i 5, a także właściwość i warunki służby w Urzędzie Ochrony Państwa powodujące ich ujawnienie lub pogorszenie stanu zdrowia, z uwzględnieniem tych chorób i schorzeń, które powstały w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby w Urzędzie Ochrony Państwa, oraz tych, które istniały przed przyjęciem do służby w Urzędzie Ochrony Państwa, lecz uległy nasileniu lub ujawniły się w czasie trwania służby w tej formacji.”;

3) w art. 21:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. O inwalidztwie funkcjonariusza i związku tego inwalidztwa lub śmierci funkcjonariusza ze służbą orzekają komisje lekarskie podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych. W stosunku do funkcjonariuszy Urzędu Ochrony Państwa właściwe w tych sprawach są komisje lekarskie podległe Szefowi Urzędu Ochrony Państwa.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, ministrem właściwym do spraw pracy oraz Ministrem Sprawiedliwości, określa, w drodze rozporządzenia, zasady orzekania o inwalidztwie funkcjonariuszy, emerytów i rencistów, tryb postępowania i właściwość komisji lekarskich w tych sprawach, a także sposób przeprowadzania kontrolnych badań lekarskich oraz wzywania inwalidów na te badania, uwzględniając w orzeczeniach grupę inwalidztwa, do której funkcjonariusz został zaliczony, związek inwalidztwa ze służbą, datę lub okres powstania inwalidztwa oraz ustalenia co do samodzielnej egzystencji.”,

c) po ust. 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, zasady orzekania o inwalidztwie funkcjonariuszy Urzędu Ochrony Państwa, emerytów i rencistów Urzędu Ochrony Państwa, tryb postępowania i właściwość komisji lekarskich w tych sprawach, a także sposób przeprowadzania kontrolnych badań lekarskich oraz wzywania inwalidów na te badania, uwzględniając w orzeczeniach grupę inwalidztwa, do której funkcjonariusz zo-

stał zaliczony, związek inwalidztwa ze służbą, datę lub okres powstania inwalidztwa oraz ustalenia co do samodzielnej egzystencji.”;

4) art. 27 otrzymuje brzmienie:

„Art. 27. 1. Osobom uprawnionym do zaopatrzenia emerytalnego oraz członkom ich rodzin przysługuje prawo do świadczeń socjalnych z tworzonego na ten cel funduszu socjalnego.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych i Minister Sprawiedliwości określą, każdy w zakresie swojego działania, w drodze rozporządzenia, wysokość funduszu socjalnego oraz zakres i sposoby korzystania ze świadczeń z tego funduszu, uwzględniając rodzaje świadczeń, dysponentów środków funduszu oraz tryb przyznawania świadczeń.

3. Prezes Rady Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, wysokość funduszu socjalnego oraz zakres i zasady korzystania ze świadczeń tego funduszu w odniesieniu do emerytów i rencistów Urzędu Ochrony Państwa oraz członków ich rodzin, uwzględniając rodzaje świadczeń, dysponentów środków funduszu oraz tryb przyznawania świadczeń.”;

5) w art. 32:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w stosunku do funkcjonariuszy Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu i Państwowej Straży Pożarnej oraz członków ich rodzin — organ emerytalny określony przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych,”

b) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Minister właściwy do spraw wewnętrznych po uzgodnieniu z Szefem Urzędu Ochrony Państwa oraz Minister Sprawiedliwości, każdy w zakresie swojego działania, określi, w drodze rozporządzenia, organy, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, wskazując zakres działania, stopień dysponenta środków, siedzibę organu, strukturę organizacyjną oraz sposób powoływania i odwoływania kierownika organu.”;

6) art. 38 otrzymuje brzmienie:

„Art. 38. Minister właściwy do spraw wewnętrznych po zasięgnięciu opinii Szefa Urzędu Ochrony Państwa oraz Minister Sprawiedliwości, każdy w zakresie swojego działania, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady postępowania i właściwość organów w sprawach zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszy oraz uprawnionych członków ich rodzin, wskazując elementy wniosku o ustalenie pra-

wa do zaopatrzenia, niezbędne dowody do ustalenia prawa do świadczenia oraz sposób wypłaty świadczeń.”;

7) w art. 41 w ust. 3 skreśla się wyrazy „, jednakże nie mniej niż o kwotę maksymalnego zmniejszenia, o którym mowa w art. 104 ust. 8 pkt 1 i 2 ustawy, o której mowa w ust. 1”;

8) w art. 58 skreśla się ust. 7.

Art. 11. W ustawie z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 86, poz. 433, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 6, poz. 31, Nr 80, poz. 506 i Nr 106, poz. 678, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 86, poz. 964 i Nr 93, poz. 1063, z 2000 r. Nr 6, poz. 70 i Nr 48, poz. 550 oraz z 2001 r. Nr 4, poz. 24) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 19 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa, w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej oraz ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki tworzenia funduszy Agencji i sposób prowadzenia gospodarki finansowej Agencji oraz zasady i tryb umarzania, odroczenia lub rozkładania na raty należności przysługujących Agencji.”;

2) w art. 20 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prezes Rady Ministrów ustala, w drodze rozporządzenia, wynagrodzenie Prezesa Agencji i członków Rady Nadzorczej, stosownie do wyznaczonych im zadań.”;

3) art. 23 otrzymuje brzmienie:

„Art. 23. 1. Żołnierz zawodowy zwolniony z czynnej służby wojskowej, pełnionej jako służba stała, zachowuje, z zastrzeżeniem ust. 2, prawo do kwatery, jeżeli nabył uprawnienia do:

- 1) emerytury wojskowej,
- 2) wojskowej renty inwalidzkiej.

2. Żołnierz zwolniony z czynnej służby wojskowej, pełnionej jako służba stała, jeżeli nie nabył uprawnień do emerytury lub wojskowej renty inwalidzkiej, w przypadku wypowiedzenia stosunku służbowego przez właściwy organ wojskowy z powodu przeniesienia, przekształcenia lub likwidacji jednostki wojskowej, na skutek restrukturyzacji Sił Zbrojnych, zachowuje prawo do zajmowanej kwatery stałej. W tym przypadku przepisu art. 58 ust. 5 nie stosuje się.

3. W razie śmierci:

- 1) żołnierza zawodowego pełniącego czynną służbę wojskową jako służbę stałą, spełniającego warunki wyma-

gane do uzyskania emerytury wojskowej lub wojskowej renty inwalidzkiej oraz żołnierza, o którym mowa w ust. 2,

2) emeryta lub rencisty, o którym mowa w ust. 1

— prawo do kwatery (lokalu mieszkalnego) nabywają, z zastrzeżeniem ust. 4, wspólnie zamieszkali w kwaterze z żołnierzem, emerytem, rencistą w dniu jego śmierci: małżonek, zstępni, wstępni, osoby przysposabiające i przysposobione oraz osoba, która pozostawała we wspólnym pożyciu małżeńskim.

4. Prawo do kwatery (lokalu mieszkalnego), o którym mowa w ust. 1—3, dotyczy jednej wspólnej kwatery. Warunek nie ma zastosowania do rozwiedzionych małżonków i ich zstępnych, wstępnych, osób przysposabiających albo przysposobianych, o ile zamieszkivali oni do dnia 1 stycznia 2001 r. w odrębnych kwaterach stałych lub lokalach mieszkalnych.

5. Zachowanie lub nabycie uprawnień do kwatery stwierdza, w drodze decyzji administracyjnej, dyrektor oddziału terenowego Agencji na podstawie:

- 1) zaświadczenia o posiadaniu uprawnień, o których mowa w ust. 1 i 3, wydanego przez wojskowy organ emerytalny,
- 2) zaświadczenia dowódcy jednostki wojskowej, w której żołnierz zawodowy pełnił służbę do dnia zwolnienia z zawodowej służby wojskowej,
- 3) zaświadczenia właściwego miejscowo organu ewidencji ludności — w przypadku osób, o których mowa w ust. 4.”;

4) w art. 25 w ust. 3 wyrazy „art. 23 ust. 4” zastępuje się wyrazami „art. 23 ust. 5”;

5) w art. 47:

- a) w ust. 3 wyrazy „art. 23 ust. 1 i 2” zastępuje się wyrazami „art. 23 ust. 1 i 3”,
- b) w ust. 7 po wyrazach „jest obowiązany” dodaje się wyrazy „, z wyłączeniem przypadku, o którym mowa w art. 23 ust. 2,”;

6) w art. 53 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady zakwaterowania tymczasowego i odpłatności za to zakwaterowanie, a także przeznaczania kwatery i innych pomieszczeń mieszkalnych na zakwaterowanie tymczasowe, z uwzględnieniem wysokości opłat obowiązujących za zakwaterowanie w danej miejscowości, wyposażenia lokali oraz czasu pobytu w lokalu.”;

7) w art. 56:

- a) w ust. 1 w pkt 3 po wyrazach „w razie śmierci” dodaje się wyraz „uprawnionych”,
- b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
„3. Kwatery lub lokale mieszkalne mogą być zbywane pod rygorem nieważności, wyłącznie na zasadach określonych w niniejszej ustawie, z zastrzeżeniem art. 59 ust. 1.”;

8) w art. 58:

- a) w ust. 2 w zdaniu wstępnym po wyrazach „pomniejsza się” dodaje się wyraz „łącznie”,
- b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. W przypadku osób, o których mowa w ust. 1 pkt 1 oraz art. 23 ust. 1—4, przyjmuje się wysługę lat ustaloną na dzień zwolnienia z zawodowej służby wojskowej lub na dzień śmierci żołnierza zawodowego, a za okres zajmowania kwatery (lokalu mieszkalnego) — okres faktycznego zamieszkania tych osób w tej kwaterze (lokalu mieszkalnym).”,

c) w ust. 7 wyrazy „biegłego rzeczoznawcę” zastępuje się wyrazami „rzeczoznawcę majątkowego, jednak łączna wysokość pomniejszenia nie może przekroczyć 95% ceny sprzedaży kwatery lub lokalu mieszkalnego”,

d) skreśla się ust. 7a,

e) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

8. Minister Obrony Narodowej, w drodze rozporządzenia, określi szczegółowe zasady i tryb sprzedaży osobnych kwater stałych i lokali mieszkalnych, z uwzględnieniem w szczególności opracowywania przez dyrektorów oddziałów rejonowych Wojskowej Agencji Mieszkaniowej planów sprzedaży kwater i lokali mieszkalnych, sposobu rozliczenia zaliczki wpłacanej przez osoby zainteresowane wykupem mieszkania, określenia przypadków, w których następuje odmowa zawarcia umowy kupna—sprzedaży kwatery lub lokalu mieszkalnego, spłaty należności w przypadku sprzedaży nabytej kwatery lub lokalu mieszkalnego obciążonych hipoteką i oddawania nieruchomości gruntowej w użytkowanie wieczyste oraz opłaty z tego tytułu.”;

9) w art. 59:

a) w ust. 1 wyrazy „art. 56 ust. 1 pkt 3” zastępuje się wyrazami „art. 56 ust. 1 pkt 2, 2a oraz 3”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dla potrzeb stosowania ustawy, o której mowa w ust. 1, za okres pracy, od którego uzależniona jest wysokość ulgi, przyjmuje się okres pracy pracownika wojska lub byłego pracownika w jednostkach organizacyjnych Sił Zbrojnych, natomiast za okres najmu lokalu mieszkalnego, od którego uzależniona jest wysokość przysługującej ulgi, okres jego

faktycznego zamieszkania przez pracownika wojska lub byłego pracownika w zajmowanym lokalu mieszkalnym.”,

c) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Na wniosek osoby, która jest małżonkiem, zstępny, wstępny, osobą przysposabiającą albo przysposobioną, oraz osoby, która pozostawała we wspólnym pożyciu małżeńskim z pracownikiem wojska lub byłym pracownikiem, zalicza się według jego wyboru jako okres pracy lub najmu, od którego uzależniona jest wysokość przysługującej ulgi przy zakupie zajmowanego lokalu mieszkalnego, okres pracy lub najmu pracownika lub byłego pracownika, o którym mowa w ust. 2, jeżeli jest on korzystniejszy.”

Art. 12. W ustawie z dnia 26 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr 61, poz. 283 i Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 88, poz. 554 i Nr 133, poz. 883, z 1999 r. Nr 110, poz. 1255 oraz z 2000 r. Nr 2, poz. 5) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 10:

a) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy, określi, w drodze rozporządzenia, tryb przyznawania i wysokość dodatku, o którym mowa w ust. 2, uwzględniając w szczególności stanowiska i funkcje, których zajmowanie lub pełnienie uprawnia do dodatku, a także wymiar czasu pracy w bezpośrednim kontakcie z osobami pozbawionymi wolności mający wpływ na prawo do dodatku i jego wysokość.

4. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, stanowiska, na których mogą pełnić służbę wyłącznie funkcjonariusze, uwzględniając jednostki organizacyjne i rodzaje tych stanowisk oraz specyfikę zadań na poszczególnych stanowiskach.”,

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje i wykaz stanowisk, na których pracownicy, o których mowa w ust. 1, są zatrudniani na zasadach określonych w przepisach o pracownikach urzędów państwowych, uwzględniając w szczególności charakter wykonywanych prac oraz jednostki organizacyjne, w których te prace są wykonywane.”;

2) w art. 15 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb nadawania oraz wzór odznaki, o której mowa w ust. 3, uwzględniając w szczególności kryteria stosowane przy nadawaniu odznaki oraz jej rodzaje.”;

3) po art. 16 dodaje się art. 16a w brzmieniu:

„Art. 16a. 1. Jednostki organizacyjne mogą tworzyć środki specjalne na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

2. Środki specjalne mogą być tworzone:

1) ze środków, o których mowa w art. 43 § 1 ustawy — Kodeks karny wykonawczy, przydzielonych przez Ministra Sprawiedliwości,

2) z przychodów niewyodrębnionej organizacyjnie z jednostki działalności ubocznej, pochodzących:

a) z zagospodarowania terenów, obiektów i sprzętu jednostki,

b) z produktu pracy nakładczej wykonywanej przez osoby pozbawione wolności,

c) z prowadzonej działalności w zakresie usług.

3. Środki, o których mowa w ust. 2 pkt 1, przeznacza się na finansowanie pomocy osobom pozbawionym wolności, zwalnianym z zakładów karnych i aresztów śledczych oraz ich rodzinom.

4. Środki, o których mowa w ust. 2 pkt 2, przeznacza się na pokrycie kosztów prowadzenia działalności, remonty i konserwację obiektów oraz zakup wyposażenia i poprawę warunków w jednostkach organizacyjnych.”;

4) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Art. 17. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia:

1) wzory umundurowania, oznaki służby, dystynkcje i znaki identyfikacyjne funkcjonariuszy oraz wzory wyposażenia specjalnego, z uwzględnieniem podziału umundurowania na letnie i zimowe oraz służbowe i wyjściowe, składników umundurowania i wyposażenia specjalnego, kroju i barwy tych składników, wzorów oznak służby i dystynkcji na poszczególnych składnikach umundurowania oraz wzorów znaków identyfikacyjnych,

2) zasady i sposób noszenia umundurowania oraz orderów, odznaczeń, medali, odznak i znaków identyfikacyjnych, z uwzględnieniem okresów noszenia umundurowania letniego i zimowego, w których funkcjonariusze noszą umundurowanie wyjściowe, sposobu noszenia poszczególnych składników umundurowania i wyposażenia specjalnego, a także ze wskazaniem umiejscowienia oznak służby i dystynkcji oraz znaków identyfikacyjnych na składnikach umundurowania, jak rów-

nież wskazaniem miejsca i kolejności noszenia orderów, odznaczeń, medali i ich baretek,

3) wzory legitymacji służbowej i innych dokumentów funkcjonariusza, organy właściwe do ich wydawania oraz zasady dokonywania wpisów w tych dokumentach, uwzględniając w szczególności okres ważności legitymacji, okoliczności uzasadniające jej wymianę i zwrot, zadania przełożonych w zakresie wydawania legitymacji i dokonywania w niej wpisów, treść legitymacji, a także regulacje dotyczące innych dokumentów, w tym zwłaszcza dokumentów uprawniających do świadczeń lekarskich,

4) zasady naliczeń etatowych w Służbie Więziennej — poprzez ustalenie ogólnych kryteriów naliczania liczby etatów w jednostkach organizacyjnych w ramach liczby etatów kalkulacyjnych funkcjonariuszy wynikającej z ustawy budżetowej, a także kryteriów szczególnych dla zakładów karnych, aresztów śledczych oraz ośrodków szkolenia i doskonalenia kadr Służby Więziennej, uwzględniających specyfikę potrzeb w zakresie obsady kadrowej każdego z tych rodzajów jednostek,

5) uzbrojenie Służby Więziennej, z uwzględnieniem rodzajów broni i środków ochrony stosowanych przez funkcjonariuszy w czasie pełnienia obowiązków służbowych na poszczególnych stanowiskach służbowych w różnych rodzajach jednostek organizacyjnych,

6) normy umundurowania i wyposażenia specjalnego funkcjonariuszy, określając w szczególności formy realizacji uprawnień do umundurowania i wyposażenia specjalnego na poszczególnych stanowiskach służbowych, z uwzględnieniem specyfiki służby oraz okresów używalności poszczególnych składników umundurowania i wyposażenia specjalnego.”;

5) w art. 23 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, określi, w drodze rozporządzenia, tryb współdziałania, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając w szczególności organy obowiązane do współdziałania oraz przypadki i warunki użycia sił Policji na terenie jednostek organizacyjnych.”;

6) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Art. 25. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wymagania w zakresie wykształcenia i kwalifikacji zawodo-

wych, jakim powinni odpowiadać funkcjonariusze, ustalając w szczególności wymagania na poszczególnych stanowiskach służbowych oraz tryb awansowania na wyższe stanowiska służbowe, z uwzględnieniem związanej z tym zmiany wymagań.”;

7) w art. 26 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, określi, w drodze rozporządzenia, wymagania w zakresie zdolności fizycznej i psychicznej do służby, uwzględniając w szczególności kategorie zdolności do służby kandydatów oraz osób pełniących już służbę, z uwzględnieniem charakteru służby oraz warunków jej pełnienia.

3. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, określi, w drodze rozporządzenia, tryb orzekania o zdolności fizycznej i psychicznej do służby oraz właściwość i tryb postępowania komisji lekarskich w tych sprawach, uwzględniając w szczególności tryb kierowania na komisje lekarskie oraz sposób postępowania w przypadku czasowej niezdolności do służby.”;

8) w art. 27 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, ceremoniał składania ślubowania, uwzględniając warunki, tryb i termin składania ślubowania przez funkcjonariuszy, organy uprawnione do przyjmowania ślubowania oraz wzór formularza aktu ślubowania.”;

9) w art. 31 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres spraw osobowych oraz właściwość przełożonych w tych sprawach, uwzględniając w szczególności właściwość przełożonych w stosunku do funkcjonariuszy pełniących służbę w poszczególnych jednostkach organizacyjnych oraz delegowanych do pełnienia służby poza Służbą Więzienną.”;

10) w art. 32 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, tryb ustalania i szczegółowe zasady rozkładu czasu służby, określając, na czym polega jednozmianowy i wielozmianowy rozkład czasu służby, oraz sposób udzielania czasu wolnego za pełnienie służby poza rozkładem.”;

11) w art. 34 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb delegowania do pełnienia służby poza Służbą Więzienną, przyznawania uposażenia oraz innych

świadczeń przysługujących funkcjonariuszowi w czasie delegowania, uwzględniając charakter zadań służbowych poza Służbą Więzienną, do których funkcjonariusz może być delegowany, organy uprawnione do występowania z wnioskiem o delegowanie funkcjonariusza, sposób wyrażania przez niego zgody na delegowanie, tryb postępowania w przypadku zmiany warunków delegowania, uprawnienia i świadczenia przysługujące funkcjonariuszowi w tym czasie, w szczególności w zakresie ustalania i wypłaty uposażenia oraz prawa do urlopu, a także tryb i sposób odwołania funkcjonariusza z delegowania oraz zwolnienia funkcjonariusza przez instytucję ze stanowiska, które zajmował w niej podczas delegowania.”;

12) po art. 38 dodaje się art. 38a w brzmieniu:

„Art. 38a. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, tryb ustalania okoliczności i przyczyn wypadków pozostających w związku z pełnieniem służby przez funkcjonariuszy, a także wysokość przysługującego odszkodowania, uwzględniając podmioty właściwe do ustalania okoliczności i przyczyn wypadków, a także tryb postępowania, z uwzględnieniem w szczególności interesów osób poszkodowanych, szczegółowe zasady korzystania z opinii biegłych i sposób obliczania przysługującego odszkodowania.”;

13) w art. 44 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, dane, które należy podać w świadectwie służby, a także tryb wydawania i prostowania tych świadectw, uwzględniając w szczególności tryb przyznawania i wysokość odszkodowania z tytułu szkody wyrządzonej niewydaniem w terminie lub wydaniem niewłaściwego świadectwa służby, oraz wzór świadectwa służby.”;

14) art. 51 otrzymuje brzmienie:

„Art. 51. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, program i czas trwania nauki w szkołach Służby Więziennej, tryb składania egzaminów na oficera, chorążego i podoficera, a także sposoby doskonalenia zawodowego funkcjonariuszy, uwzględniając dopuszczalne formy doskonalenia zawodowego oraz sposoby jego realizacji.”;

15) art. 57 otrzymuje brzmienie:

„Art. 57. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb nadawania funkcjonariuszom stopni Służby Więziennej, uwzględniając w szczególności warunki i tryb awansowania na wyższy stopień służbowy.”;

16) w art. 65 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, koszty, o których mowa w ust. 1, warunki ich zwracania oraz przypadki zwalniania z obowiązku zwrotu tych kosztów, z uwzględnieniem w szczególności:

- 1) wysokości kosztów podlegających zwrotowi i sposobu ustalania ich wysokości,
- 2) organów uprawnionych do ustalania tych kosztów i ich egzekwowania,
- 3) trybu egzekwowania tych należności,
- 4) organów uprawnionych do zwalniania od obowiązku zwrotu tych kosztów,
- 5) trybu zwalniania od obowiązku zwrotu tych kosztów.”;

17) w art. 69 ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, zasady i normy przydzielania funkcjonariuszom umundurowania i wyposażenia, o których mowa w ust. 1, z uwzględnieniem funkcjonariuszy uprawnionych do wyposażenia specjalnego i zasad przydziału takiego wyposażenia pozostałym funkcjonariuszom, zasad wydawania umundurowania i wyposażenia używanego, warunków wydawania elementów wyposażenia specjalnego i składników umundurowania przed upływem okresu używalności oraz zasad zwrotu przez funkcjonariuszy wyposażenia specjalnego i umundurowania, a także ilościowych norm umundurowania dla funkcjonariuszy mężczyzn i kobiet, w tym norm materiałów wydawanych w zamian za gotowe mundury.

5. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość, szczegółowe zasady otrzymywania i zwrotu równoważnika pieniężnego w zamian za umundurowanie oraz wysokość równoważnika pieniężnego za czyszczenie chemiczne umundurowania dla funkcjonariuszy, uwzględniając w szczególności wysokość równoważnika dla poszczególnych stopni służbowych przy uwzględnieniu należnych norm umundurowania, oraz tryb ustalania okoliczności skutkujących obowiązkiem zwrotu pobranego równoważnika.”;

18) art. 71 otrzymuje brzmienie:

„Art. 71. 1. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, uprawnienia funkcjonariuszy i pracowników do żywienia podczas pełnienia służby, uwzględniając w szczególności przypadki, w których przysługuje wyżywienie, normy żywienia oraz wysokość dziennej stawki budżetowej na wyżywienie, a także dopuszczalne przekroczenia dziennej stawki budżetowej.

2. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, tryb i warunki otrzymywania równoważnika pieniężnego w zamian za wyżywienie podczas pełnienia służby oraz jego wysokość, uwzględniając w szczególności przypadki, w których równoważnik przysługuje, sposób jego naliczania i wypłaty.”;

19) w art. 72:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Funkcjonariuszowi i członkom jego rodziny przysługuje raz w roku prawo przejazdu na koszt właściwej jednostki organizacyjnej środkami publicznego transportu zbiorowego do jednej z obranych przez siebie miejscowości w kraju i z powrotem.”,

b) w ust. 3 wyrazy „państwowymi środkami komunikacji” zastępuje się wyrazami „środkami publicznego transportu zbiorowego”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb oraz warunki zwrotu kosztów i wypłaty równoważnika, o których mowa w ust. 2, uwzględniając w szczególności rodzaj środka transportu i odległość, które stanowiąc będą podstawę wyliczenia zryczałtowanego równoważnika pieniężnego za przejazd, oraz wzór wniosków, na podstawie których następować będzie zwrot poniesionych kosztów lub wypłata równoważnika.”;

20) w art. 84 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, tryb udzielania wyróżnień oraz właściwość przełożonych w tych sprawach, uwzględniając w szczególności sposób i formę dokonywania wyróżnień.”;

21) w art. 88 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość oraz szczegółowy tryb przyznawania i wypłaty równoważnika, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając właściwość organów w tych sprawach, a także sposób zwrotu nienależnie pobranego równoważnika pieniężnego.”;

22) w art. 89:

a) w ust. 1 wyrazy „członkowie jego rodziny, określani w art. 86” zastępuje się wyrazami „jego małżonek”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów

publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość oraz szczegółowe zasady przyznawania i wypłaty równoważnika, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając właściwość organów w tych sprawach, a także zasady zwrotu nienależnie pobranego równoważnika pieniężnego.”;

23) w art. 90 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość, szczegółowe zasady przyznawania i wypłaty oraz zwrotu pomocy finansowej, o której mowa w ust. 1, uwzględniając przypadki, w których pomoc ta jest przyznawana lub podlega zwrotowi, jak również sposób obliczania wysokości pomocy finansowej przyznawanej lub orzekanej do zwrotu, a także rodzaje dokumentów wymaganych przy ubieganiu się o przyznanie tej pomocy.”;

24) art. 95 otrzymuje brzmienie:

„Art. 95. 1. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady przydziału i opróżniania lokali mieszkalnych i tymczasowych kwater oraz normy powierzchni mieszkalnej przysługującej funkcjonariuszom i członkom ich rodzin, o których mowa w art. 86, uwzględniając sposób obliczania normy powierzchni mieszkalnej przysługującej funkcjonariuszom i członkom ich rodzin, właściwość organów i tryb postępowania w tych sprawach, przypadki, w których funkcjonariusz nie może zajmować lokalu mieszkalnego na podstawie decyzji organu kwaterunkowego, przypadki wydawania decyzji o opróżnieniu lokalu mieszkalnego lub tymczasowej kwatery pozostających w dyspozycji jednostek organizacyjnych, a także zasady zamiany lokali mieszkalnych.

2. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość czynszu najmu lokali mieszkalnych Służby Więziennej, opłat dodatkowych oraz zasady zwrotu różnicy w opłatach czynszowych, uwzględniając w szczególności wysokość czynszu najmu, części składowych czynszu najmu i okoliczności wpływające na jego wysokość, sposób obliczania różnicy w opłatach czynszowych oraz przypadki, w których zwrot nie przysługuje, a także tryb wypłaty tych należności.

3. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze zarządzenia, sposób zarządzania lokalami mieszkalnymi i budyn-

kami mieszkalnymi przeznaczonymi dla funkcjonariuszy, pozostającymi w dyspozycji lub trwałym zarządzie jednostek organizacyjnych, uwzględniając właściwość oraz zakres zadań poszczególnych organów kwaterunkowych w tych sprawach.”;

25) art. 98 otrzymuje brzmienie:

„Art. 98. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy, określi, w drodze rozporządzenia, uposażenie zasadnicze funkcjonariuszy, uwzględniając zróżnicowanie wymogów kwalifikacyjnych oraz specyfikę służby na poszczególnych stanowiskach w różnych rodzajach jednostek organizacyjnych.”;

26) w art. 100:

a) w ust. 1 po wyrazie „uposażenia” dodaje się wyraz „zasadniczego” oraz skreśla się pkt 4,

b) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Funkcjonariuszowi można przyznać inne dodatki niż określone w ust. 1, jeżeli jest to uzasadnione szczególnymi właściwościami, warunkami lub miejscem pełnienia służby.”,

c) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Przy ustalaniu dodatku za wystugę lat uwzględnia się okres zasadniczej służby wojskowej oraz okresy zatrudnienia w jednostkach organizacyjnych w pełnym wymiarze czasu pracy.

3. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy, określi, w drodze rozporządzenia, tryb i warunki przyznawania dodatków o charakterze stałym, o których mowa w ust. 1, uwzględniając w szczególności wysokość tych dodatków, sposób ich obliczania, a w przypadku dodatku służbowego — także warunki jego obniżania.”,

d) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Minister Sprawiedliwości może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady przyznawania i wypłaty dodatków, o których mowa w ust. 1a, uwzględniając w szczególności właściwości, warunki albo miejsce pełnienia służby uzasadniające przyznanie tych dodatków, a także wysokość, tryb oraz warunki ich obniżania lub cofania.”;

27) w art. 101 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister Sprawiedliwości może określić, w drodze rozporządzenia, które dodatki płatne są z dołu, termin oraz tryb ich wypłacania, uwzględniając warunki i miejsce pełnionej służby.”;

28) w art. 106 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb przyznawania

nagród i zapomóg, o których mowa w ust. 1, uwzględniając w szczególności sposób ustalania okresów służby warunkujących nabycie prawa do nagrody rocznej, przesłanki jej obniżania, a także terminy jej wypłaty oraz okoliczności uzasadniające przyznawanie nagród uznaniowych i zapomóg pieniężnych.”;

29) w art. 107 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy, określi, w drodze rozporządzenia, inne okresy, poza wymienionymi w ust. 2, wliczane do okresu służby uprawniającego do nagrody jubileuszowej oraz szczegółowy tryb jej obliczania i wypłacania, uwzględniając okresy służby, pracy i nauki powodujące nabycie prawa do nagrody jubileuszowej, sposób dokumentowania tych okresów oraz postępowania w przypadku zbiegu praw do kilku nagród, a także termin wypłacania nagrody.”;

30) w art. 108 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, warunki otrzymywania dodatkowego wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając rodzaje zadań zleconych, wysokość i sposób obliczania wynagrodzenia oraz tryb jego wypłacania.”;

31) w art. 109 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy, określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje należności, o których mowa w ust. 1, ich wysokość oraz tryb ich przyznawania i wypłaty, uwzględniając w szczególności sposób obliczania czasu podróży służbowej.”;

32) art. 117 otrzymuje brzmienie:

„Art. 117. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, warunki pokrywania kosztów pogrzebu funkcjonariusza ze środków właściwej jednostki organizacyjnej oraz określi członków rodziny, na których przysługuje zasiłek pogrzebowy, uwzględniając rodzaje wydatków pokrywanych w ramach kosztów pogrzebu i ich wysokość, przypadki oraz sposób ustalania wysokości oraz tryb wypłaty zasiłku pogrzebowego lub jego wyrównania z tytułu śmierci członka rodziny, a także dokumenty wymagane do ich wypłaty.”;

33) w art. 118 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister Sprawiedliwości może określić, w drodze rozporządzenia, przypadki ograniczenia w całości lub w części wypłaty niektórych dodatków do uposażenia w okresie cho-

roby, urlopu okolicznościowego albo pozostawania funkcjonariusza bez przydziału służbowego, uwzględniając w szczególności powiązanie dodatków z faktycznym pełnieniem służby w określonych warunkach.”;

34) w art. 119 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje innych należności, o których mowa w ust. 1, uwzględniając w szczególności ich wysokość, warunki otrzymywania i wypłaty oraz sposób i terminy ich wypłacania.”;

35) w art. 123 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, przełożonych właściwych do dokonywania potrąceń z uposażenia funkcjonariuszy oraz tryb postępowania w tych sprawach, uwzględniając przypadki dokonywania potrąceń z uposażenia, w tym potrąceń za jego zgodą, oraz sposób ich dokonywania.”

Art. 13. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. o Inspekcji Celnej (Dz. U. Nr 71, poz. 449, z 1998 r. Nr 137, poz. 886, z 1999 r. Nr 49, poz. 483, Nr 83, poz. 931 i Nr 101, poz. 1178 oraz z 2000 r. Nr 104, poz. 1103) w art. 27 dodaje się ust. 7 i 8 w brzmieniu:

„7. Inspekcja Celna może, w zakresie koniecznym do wykonywania jej ustawowych zadań, korzystać z informacji o osobie uzyskanych w czasie wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych przez organy uprawnione do wykonywania tych czynności.

8. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, zakres, warunki i tryb przekazywania Inspekcji Celnej informacji o osobie uzyskanych przez inne organy uprawnione do wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych w czasie wykonywania tych czynności, uwzględniając wymagania wynikające z przepisów o ochronie informacji niejawnych.”

Art. 14. Przepis art. 6 pkt 46 stosuje się do spraw niezakończonych orzeczeniem wydanym w postępowaniu odwoławczym do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 15. Akty wydane na podstawie upoważnień ustawowych zmienianych niniejszą ustawą zachowują moc do czasu ich zastąpienia przez akty wydane na podstawie niniejszej ustawy.

Art. 16. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 11, który wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*